

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

Dai Yunli

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
พฤศจิกายน 2563

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Dai Yunli

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พฤศจิกายน 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Development of Training Course on Basic Chinese
Communication for Prathomsuksa 4 Students of Uttaradit
Rajabhat University Demonstration School

Dai Yunli

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

November 2020

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ของ

Dai Yunli

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เส็งศรี)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ ครุขเมือง)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธาภาส)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำขาด)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา ธรรมสิทธิ์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผู้วิจัย	Dai Yunli
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ คุรุทเมือง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น ศึกษผลการเรียนรู้ และศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์ จำนวน 165 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความ ต้องการจำเป็น และบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีน เบื้องต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีนเพื่อการ สื่อสาร และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 มี 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เปิดประตูสู่เมืองจีน หน่วยการ เรียนรู้ที่ 2 มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การแนะนำตัว หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ครอบครัวของฉัน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สัมผัสวัฒนธรรมจีน จำนวน 20 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเป็นไป ตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 81.49/81.53 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการ สื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 84.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นอยู่ใน

ระดับมาก

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม, การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

Abstract

Title	Development of Training Course on Basic Chinese Communication for Prathomsuksa 4 Students of Uttaradit Rajabhat University Demonstration School
Author	Dai Yunli
Degree	Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
Advisor	Assistant Professor Dr. Sukunya Rujimethabhas
Co-Advisor	Dr.Chalayuth Khrootmuang

The purposes of this research were to develop a training course on Basic Chinese Communication, examine learning achievement, and study student satisfaction of the training course on Basic Chinese Communication for Prathomsuksa 4 students of Uttaradit Rajabhat University Demonstration School. The population of this research was 165 Pratomsuksa 4 students of Uttaradit Rajabhat University Demonstration School. The sample selected by cluster random sampling was 41 Pratomsuksa 4/1 students in the 2nd semester of 2019 academic year. The instruments used were a survey on the need and Chinese learning management context, a training course on Basic Chinese Communication, and a satisfaction survey. The mean, standard deviation, reliability, difficulty index, discrimination and t-test were the parameters used for statistical analysis.

The results revealed that the training course on Basic Chinese Communication for Prathomsuksa 4 students contained 5 learning units, namely Welcome to China, Let's learn Chinese, Self-Introduction, My Family, and Chinese Culture, with 20 hours of learning duration. The effectiveness of the training course met the E1/E2 criteria at 81.49/81.53. The mean score of the learning achievement after training was at 84.25% which was statistically significantly higher than the set criteria at 0.05. In addition, the student satisfaction of the training course was at a

high level.

Keyword : Training Course, Chinese Communication, Learning Achievement,
Satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้การจัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์รัตนกุล กาญจนะพรกุล อาจารย์วานิสสา จันทรานุสรณ์ และ อาจารย์ Xiao Min ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ขอขอบพระคุณ อาจารย์กชกร นาคสุขมุล และคุณกาญจน์ สว่างาล ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้การจัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัวของข้าพเจ้า ที่เป็นแรงใจช่วยส่งเสริมและเอาใจใส่ต่อข้าพเจ้า รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและเพื่อนร่วมรุ่นที่ได้มอบกำลังใจให้กับข้าพเจ้า ตลอดระยะเวลาของการศึกษา สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งหลายแก่ผู้วิจัย คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากจะมีต่อการพัฒนาการศึกษาของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอน ขอมอบแต่บิดา มารดา และคณาจารย์ทุกท่าน

Dai Yunli

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์งานวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	13
แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	16
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	32
แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรและหลักสูตรฝึกอบรม	37

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
สรุปผลการวิจัย	83
การอภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประเมิน	98
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ	101
ภาคผนวก ค แบบประเมิน (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)	105
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	135
ภาคผนวก จ คำนำและโครงสร้างหลักสูตร	146
ประวัติย่อผู้วิจัย	164

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 เกณฑ์ให้คะแนนพัฒนาการ	19
ตารางที่ 2 เกณฑ์ให้คะแนนพัฒนาการ	21
ตารางที่ 3 ผลคะแนนพัฒนาการดังนี้	21
ตารางที่ 4 แสดงเวลาในการใช้หลักสูตร	61
ตารางที่ 5 แสดงคุณลักษณะข้อสอบที่ต้องการวัด	65
ตารางที่ 6 แสดงโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรและระยะเวลาในการฝึกอบรม แต่ละกิจกรรมดังนี้	71
ตารางที่ 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ	72
ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรม การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ	74
ตารางที่ 9 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยใช้เกณฑ์ E1 / E2	76
ตารางที่ 10 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 1 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีน เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	77
ตารางที่ 11 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 2 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	77
ตารางที่ 12 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 3 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	78
ตารางที่ 13 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 4 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	78

ตารางที่ 14 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 5 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	78
ตารางที่ 15 แสดงผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	79
ตารางที่ 16 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรม การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	79

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน.....	29
ภาพที่ 3 โมเดล จักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL.....	30
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน.....	31
ภาพที่ 5 แผนภูมิรูปภาพที่แสดงประสิทธิภาพของนวัตกรรม.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก และมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทในประชาคมโลกอย่างต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งมีผู้ใช้มากเกือบ 2,000 ล้านคนทั่วโลก เป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษ และเป็น 1 ใน 6 ภาษาขององค์การสหประชาชาติ (เขียน ธีระวิทย์, 2551, น.13) คนจีนอาศัยอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มีมูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมากเป็นอันดับแรกของโลก ภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งที่เก่าแก่ในโลก ในยุคที่ประเทศจีนกำลังก้าวขึ้นมามีอิทธิพลระดับโลกมากขึ้น ส่งผลให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากขึ้นตามไปด้วยเช่นเดียวกัน ส่วนหนึ่งเนื่องจากจีนเป็นประเทศขนาดใหญ่ ที่มีกำลังการผลิตสูง เพราะฉะนั้นการทำธุรกิจกับจีนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ใช่แค่เรื่องของการผลิตเพียงอย่างเดียว แต่นั่นยังแสดงถึงระบบเศรษฐกิจที่มีโอกาสเติบโตมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าของบริษัทที่มากขึ้น และอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้นภาษาจีนจึงกลายเป็นภาษาที่สำคัญ

รัฐบาลไทยและคนไทยจึงเห็นความสำคัญของภาษาจีนมากขึ้นนับตั้งแต่ไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมได้ดำเนินด้วยดีตลอดมา โดยประชาชนของทั้งสองประเทศมีความใกล้ชิดสนิทสนม มีการไปมาหาสู่กันตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวไทยได้ศึกษาภาษาจีนให้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารกับชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แพร่หลายในประเทศไทยอันจะเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศให้กระชับยิ่งขึ้น รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดนโยบายมุ่งสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจซึ่งอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น เพื่อมุ่งส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผล สอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีนและกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษา โดยมีความคาดหวังให้เป็นหนึ่งรายวิชาในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยมีความคาดหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และ

ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.221) การส่งเสริม พัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ปีพุทธศักราช 2549 กระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้นได้ผลักดัน แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มชีวิต ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. 2549-2553 ซึ่งเป็นแผนดำเนินการ 5 ปีขึ้น แผนยุทธศาสตร์นี้มีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้ จัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในทุกระดับชั้นของการศึกษาในประเทศไทย โดยนักเรียนนักศึกษา ในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพและผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามสัดส่วนคือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในทุกช่วงชั้นเรียน นักเรียนนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาจีน ประมาณ 4,000 คน ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะทาง ประชากรวัยแรงงานได้เรียนภาษาจีน และใช้สื่อสาร ในการประกอบอาชีพจำนวน 100,000 คน แผนนี้มียุทธศาสตร์หลักอยู่ 5 ยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปรับปรุงและพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระบบสนับสนุนวิชาการให้ได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมระบบการศึกษาตามอัธยาศัย ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจีนให้เชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะ (ข่าวออนไลน์ RYT9, 2549)

ปี พ.ศ.2535 รัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ได้ประกาศให้มีการเรียนการสอนภาษาจีน ในทุกระดับชั้นการศึกษา (เชียน อีระวิทย์, 2551) ในช่วงเวลา 4-5 ปีที่ผ่านมาประชาคมการศึกษาไทยเกิดความตื่นตัวในการเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา ประเทศไทยมีสถานศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ 500 แห่ง โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) 485 แห่ง มีผู้เรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาที่สนใจเรียนภาษาจีน ซึ่งมีจำนวนกว่า 400,000 คนทั่วประเทศมีการจัดตั้งศูนย์ภาษาจีนในโรงเรียน 31 แห่งและเปิดเป็นศูนย์ระดับเขตการศึกษา 4 แห่งในส่วนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงานกศน.) ก็มีการเปิดสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ (เชียวฮุย โกอ, 2561, น.286)

แม้ว่าปัจจุบันนี้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจะได้รับความนิยมมาก แต่ ขณะเดียวกันก็ต้องเผชิญปัญหาอีกมาก ที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศจีนที่จัดไว้ สำหรับนักศึกษาต่างชาตินั้นพบว่า มีข้อจำกัดที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนในไทยไม่ประสบความสำเร็จเป็น เพราะการขาดโอกาสในการใช้ภาษาจีนอย่างเพียงพอในการสื่อสาร หรือการฟัง การอ่านหนังสือ

ชมภาพยนตร์ อ่านนิตยสารภาษาจีนนั้นมึนน้อยมาก อีกทั้งเวลาเรียนในชั้นเรียนมีน้อยเกินไป ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาจีนนอกห้องเรียน หลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่แยกวิชาเรียนในทักษะต่าง ๆ รวมถึงแบบเรียนที่ส่วนใหญ่ใช้แบบฮั่นยวี่เจี๋ยเฉิง (Han Yu Jiao Cheng) เป็นแบบเรียนที่คงเอกลักษณ์ของไวยากรณ์จีนเดิมไว้ทั้งหมด ในแบบเรียนนี้จะสอนทั้ง การอ่าน การพูด การฟัง และการเขียนไว้ในชุดเดียว บทเรียนทั้งชุดรวม 100 บทเรียน ซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนนานและต่อเนื่อง แต่การจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยส่วนใหญ่มีระยะเวลาการสอนเพียงสัปดาห์ละครั้ง นอกจากนี้เทคนิคการสอนของครูไม่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของโรเบิร์ต กากะ ที่กล่าวถึงสิ่งเร้าความสนใจว่า ผู้สอนควรมีการจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยสามารถใช้ภาพกราฟิก แสง สีหรือเสียงประกอบการสอน โดยสื่อที่สร้างนั้นต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาและมีความน่าสนใจ สุดท้ายคือความตั้งใจของผู้เรียนในไทยที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเท่านักศึกษาที่ไปเรียนภาษาในประเทศจีน ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการสื่อสารได้และใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ (วิภาวรรณ สุนทรจาม, 2552) สอดคล้องกับแนวคิดของซุน เหล่ย (2550, น.6) ที่ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม พบว่านโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ไม่สอดคล้องกันในแต่ละระดับ นักเรียนขาดความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาไม่มีความเหมาะสมกับนักเรียนตามระดับชั้น และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินผล

นอกจากนี้ ผลการวิจัยการศึกษาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Gibbs (1996, pp.261-273) ที่ทำการศึกษารื่องขนาดของห้องเรียนและผลการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า ถ้าจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 60 คน ประสิทธิภาพในการสอนจะลดลง 1% และจากการหาค่าความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนเฉลี่ย การเรียนโดยโมดูล พบว่า ห้องเรียนที่มีนักเรียนมากกว่า 70 คน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนเท่ากับ 54.6 % ส่วนห้องเรียนที่มีนักเรียน 10-20 คน จะมีคะแนน ค่าเฉลี่ยผลการเรียนอยู่ที่ 57.1% จากผลการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากจะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนลดลง นอกจากนี้ ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีน โดยเฉพาะเรื่องการเขียนอักษรจีนเป็นเรื่องยาก ซึ่งสอดคล้องกับ หลี่ หยาง (2554, น.3) พบว่า นักเรียนอ่านและเขียนตัวอักษรจีนไม่ได้ ทำให้นักเรียนอ่านข้อสอบไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมายของข้อสอบ การเขียนตัวอักษรจีนไม่ได้ ทำให้นักเรียนไม่สามารถเขียนคำตอบข้อสอบได้ เช่น ข้อแปลความ ข้อเรียงความ และ

นักเรียนทั้งเรียนเก่งและไม่เก่งมีความคิดเห็นว่า ตัวอักษรจีนเขียนยาก นักเรียนที่ได้คะแนนสูงมีความคิดเห็นว่า ตัวอักษรจีนเรียนยาก ต้องใช้ความพยายามและความอดทนอย่างสูงจึงจะเรียนได้ นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำมีความคิดเห็นว่าภาษาจีนเรียนยาก จำคำศัพท์ไม่ได้ อ่านตัวหนังสือไม่ออก เขียนอักษรจีนไม่ได้ จึงขาดความสนใจเรียนภาษาจีน

การฝึกอบรม (Training) เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อเพิ่มความสามารถความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความชำนาญ ดังนั้นจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์นั้นพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นเรียนที่ผ่านมา นั้น นักเรียนยังไม่สามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ สำนวน และไม่สามารถสร้างประโยคเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้นักเรียนยังไม่กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายและแตกต่างกัน และจากการวิเคราะห์แบบสำรวจความต้องการฝึกอบรมหลักสูตรการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นของผู้วิจัยนั้นพบว่า นักเรียนต้องการให้มีการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ ดังที่ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ของโรงเรียนดังนี้ว่า “มุ่งพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยี โดยบริหารงานที่เน้นความร่วมมือทุกภาคส่วน”

จากสภาพปัญหาและความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในระดับเบื้องต้นได้ และเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลายตอบสนองความต้องการความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

คำถามการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีองค์ประกอบอย่างไร
2. ผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นอย่างไร
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนสูงสุด 5 ลำดับแรก ออกเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เปิดประตูสู่เมืองจีน 中国概况

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ 一起来学汉语吧

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การแนะนำตัว 自我介绍

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ครอบครัวของฉัน 我的家

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สัมผัสวัฒนธรรมจีน 体验中国文化

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 165 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 41 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการฝึกอบรมตามหลักสูตร เป็นเวลา 20 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น หมายถึง เอกสารแสดงโครงสร้างเนื้อหา รายวิชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนเบื้องต้น ให้กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

1.1.1 วัตถุประสงค์การฝึกอบรม แนวปฏิบัติการใช้หลักสูตรฝึกอบรม

1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.1.3 ส่วนประเมินผล ได้แก่ คำชี้แจงและเครื่องมือประเมินผลพร้อมเฉลย

1.2 เอกสารและสื่อประกอบการฝึกอบรม

1.3 เครื่องมือประเมินผลการฝึกอบรม ประกอบด้วย

1.3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.2 แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

1.3.4 แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2. ผลการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนด้านความรู้ ความเข้าใจด้านทักษะกระบวนการ และ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การฟัง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในกิจกรรมการฟังเรื่องที่กำหนด ให้แล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่ตนฟังได้ ทั้งนี้วัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดการปฏิบัติ

2.2 การพูด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในกิจกรรมการพูดภาษาจีนตามการ สนทนาที่กำหนดให้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และมีความมั่นใจ ทั้งนี้วัดได้จากแบบทดสอบ ความสามารถในการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดการปฏิบัติ

2.3 การอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในกิจกรรมการแปลความหมาย ของตัวอักษรภาษาจีนที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับ เรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน และนักเรียนสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นแบบวัดการปฏิบัติและแบบทดสอบวัดแบบอัตโนมัติ

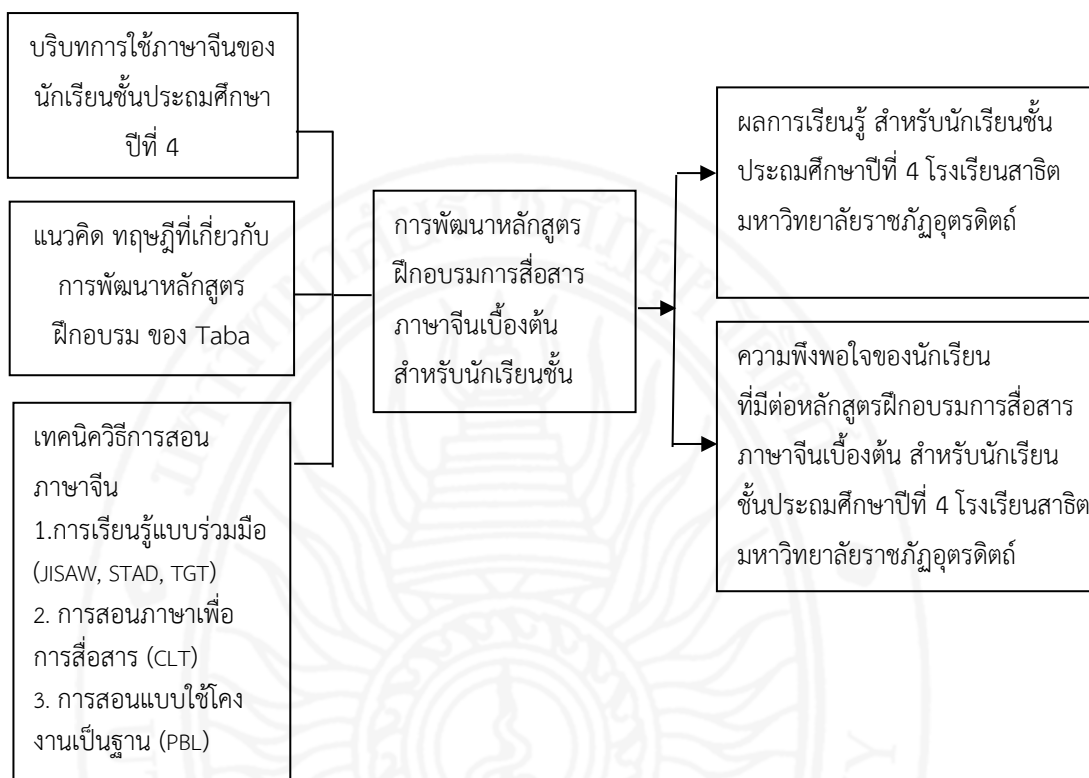
2.4 การเขียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่ใช้ภาษาจีนในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรจีนเป็นเครื่องมือ วัดตามแบบวัดการปฏิบัติ และแบบทดสอบ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ มีความสนใจ ตั้งใจ มีความพยายาม มีความมุ่งมั่น มีความสุขของนักเรียน เมื่อได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรฝึกอบรมการ สื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น โดยพิจารณาจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะ รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลใหญ่ผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ใช้เป็นแนวทางพิจารณาปรับปรุงพัฒนา และส่งเสริมการไขหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลใหญ่แก่โรงเรียนทุกสังกัด ในการพิจารณานำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้ให้เข้ากับความต้องการในท้องถิ่น
3. ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาจีน และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดที่เกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
4. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สารและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.1)

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญมากและจำเป็นอย่างยิ่ง
ต่อชีวิตประจำวันในสังคมโลกปัจจุบัน

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ
สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ
และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย
ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้
อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น
ในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง
ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ
ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้สื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และเรียนรู้
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ
แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

1. เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้ และเข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

1.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

1.3 เล่ารายละเอียด และบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถามตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

1.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยคมีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

2. เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียน แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ

2.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

2.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

2.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

2.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตาม บริบทต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.1-4)

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 4 สาระและ 8 มาตรฐาน และกำหนดคุณภาพของผู้เรียนควรมี เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 6

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสาร (Communication) คือ กระบวนการถ่ายทอดสาร (Message) ระหว่างผู้ส่งสาร (Source) กับผู้รับสาร (Receiver) โดยผ่านสื่อ (Channel)

การสื่อสาร หมายถึง การนำเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือความรู้สึก โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการ จึงทำให้เกิดความหมายของเรื่องราวนั้นร่วมกัน

บราวน์ (Brown, 1980, p.88) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการรับและส่งเอกสาร ที่เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลอย่างน้อยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน การพูดจะไม่มี ความหมายและไม่เกิดการติดต่อสื่อสาร หากผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่พูด ฉะนั้น การสื่อสารจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟังและผู้พูดด้วย การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จัดขึ้นตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญในตัวผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น.100)

การสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ ตลอดจนข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ให้กันและกัน โดยผ่านทางสัญลักษณ์ต่าง ๆ จนเกิดการกำหนดหมายรู้เรื่องราวต่าง ๆ (สนิท สัตโยภาส, 2545, น.2)

สรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล โดยผ่านสื่อต่าง ๆ

แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่ ดักลาส บราวน์

(H.Douglas Brown, 1993) กล่าวว่า มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้นทักษะการสื่อสาร
2. เทคนิคทางภาษาได้นำผู้เรียนไปใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริง โดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพื่อที่จะให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย
4. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน จากแนวการสอนต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านโครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง

สามารถใช้ได้ถูกต้องแล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งมีหลักการเรียนรู้ที่สามารถแบ่งได้ 3 ข้อคือ

1. ในด้านของการสื่อสารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริงจะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ในส่วนของงานที่มอบหมายกล่าวได้ว่ากิจกรรมการใช้ภาษาที่มีการฝึกปฏิบัติหรือทำงานอย่างมีความหมายจะส่งเสริมการเรียนรู้
3. ด้านองค์ประกอบของความหมายเมื่อภาษามีความหมายเกี่ยวข้องกับผู้เรียน

ภาษาจะส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ (Richards Rodgers, 2003, p.161) ทั้งนี้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาจากแนวคิดหลาย ๆ แนวคิดผสมผสานกัน เช่น แนวคิด เรื่องความสามารถที่จะเข้าใจภาษาของ Chomsky Noam (Ascedidin Swain & Canale, 1980, p.274) ที่เชื่อว่าหากคนเรามีความสามารถที่จะเข้าใจในตัวภาษา (Competence) ก็จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้หรือแสดงออกได้ (Performance) Hymes (1989, p.55) มีความเห็นว่าคนที่มีความสามารถในการสื่อสารได้นอกจากความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องแล้วต้องมีทั้งความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วย นอกจากนี้ Savignon (1997, p.264) ได้แยกความสามารถในการใช้ภาษาออกเป็น 2 ด้าน คือ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ซึ่งหมายถึงการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถด้านระบบเสียงคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์รวมถึงความสามารถในการสื่อสาร คือ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง ๆ ด้านองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร (Canale, 1983, pp.6-14) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารว่ามีอยู่ด้วยกัน 4 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษา (Grammatical Competence) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ทางด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) ความสามารถด้านการสัมพันธ์ข้อความ (Discourse Competence) และความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) จะเห็นได้ว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถทั้งสี่ด้านไวยากรณ์ก็จัดอยู่ในองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น และความสามารถด้านการฟัง-พูดยังเป็นการแสดงออกขององค์ประกอบทั้งสี่สำหรับกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Littlewood (2011, pp.541-547) ได้แบ่งกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์หมายถึงกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยผู้เรียน

ต้องพยายามใช้ภาษาเท่าที่ตนสามารถใช้ได้เพื่อสื่อความหมายให้ได้มากที่สุดผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองขาดหายไปหรือแก้ปัญหาบางอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นต้นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม เป็นกิจกรรมที่คล้ายกับกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ คือมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่กิจกรรมประเภทนี้จะกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียนไว้ด้วยดังนั้นนอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารแล้วผู้เรียนต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมหรือสถานการณ์นั้น ๆ ด้วยกิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเช่นกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติและ กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นต้นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นกิจกรรมที่เป็นที่ยอมรับว่าใช้ได้จริงทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเมื่อมองถึงความสำคัญของการฟัง-พูด และไวยากรณ์แล้วจะเห็นได้ว่ามีความเกี่ยวเนื่องกันเนื่องจากหากต้องการฟังและพูดอย่างถูกต้อง จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์เป็นแกนในการสื่อความหมายและเมื่อการฟัง-พูดเป็นการสื่อสารทางหนึ่ง ดังนั้นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่อาจช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด ภาษาและความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียนได้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ และกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมการใช้ภาษาที่มีการฝึกปฏิบัติหรือทำงานอย่างมีความหมายจะส่งเสริมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปรากฏอยู่ในขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง และ นิธิตา อติภัทรนันท์ (2017, น.53) ได้เสนอไว้โดยผู้สอนแนะนำการทำกิจกรรมและผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระมีรายละเอียดของขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นบอกวัตถุประสงค์ (Setting Objectives)** เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้และบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ตนกำลังจะเรียน
2. **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)** ผู้สอนจะเกริ่นเข้าเรื่องโดยการใช้อุปภาพหรือเล่าให้ผู้เรียนฟัง หลังจากนั้นจึงนำเสนอและอธิบายเนื้อหาทางภาษาอันเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสำหรับการนำไปใช้ในการสื่อสารโดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางด้านภาษา
3. **ขั้นการฝึก (Practice)** ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา อีกทั้งยังเน้นความถูกต้อง และความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รวมถึงวิธีการใช้รูปแบบของภาษานั้น ๆ
4. **ขั้นการนำไปใช้ (Transfer)** ผู้สอนจะอธิบายการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกิจกรรม สถานการณ์จำลองและกิจกรรมช่องว่างของข้อมูล

อย่างละเอียดให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองในขณะที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนต้องการงานวิจัยที่สนับสนุนการใช้การสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูด และความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ Ma (2009) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังของผู้เรียนระดับวิทยาลัยโดยเริ่มกระตุ้นความรู้พื้นฐานเข้ากับทักษะต่าง ๆ รวมถึงการฟัง-พูดโดยการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าการสอน เช่นนี้มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการฟัง-พูด สำหรับ เสี่ยวหมิน หลี และสิรินาถ จงกลกลาง (2017) ศึกษาการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการสอนไวยากรณ์ของผู้เรียนระดับวิทยาลัยโดยศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนและการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่า ไวยากรณ์สำคัญต่อการเรียนรู้ เราไม่สามารถเข้าใจภาษา ได้อย่างถ่องแท้ หากขาดไวยากรณ์และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถเพิ่มความรู้ด้านไวยากรณ์ได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้น นำ ขั้นสอน ขั้นการฝึก ขั้นนำไปใช้ ขั้นสรุป โดยเน้นการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

วิธีสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษา Slavin (1995) & Zhuo Jing-Schmidt and Xinjia Peng, (2017) ได้เผยแพร่ความคิดนี้และให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

การเรียนรู้ที่มีการจัดประสบการณ์เรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก มีจำนวนสมาชิกในกลุ่ม 2-5 คน และสมาชิกมีความแตกต่างกันในหลายด้าน ซึ่งส่วนใหญ่มักมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะแข่งขันกัน ในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ
2. ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือ แต่ละคนต่างรับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น
3. ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย ซึ่งในการจัดการศึกษา ปัจจุบันมักส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนเคยชินต่อการแข่งขันเพื่อแย่งชิงผลประโยชน์มากกว่าการร่วมมือกันแก้ปัญหา จึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะ

ที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต

Slavin (1995) ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการกำหนดให้ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันมาทำงานร่วมมือกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยมีสมาชิกในกลุ่ม 3-5 คน สมาชิกในกลุ่มต่างก็มีหน้าที่รับผิดชอบ การเรียนรู้มาจากกับสมาชิกทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

จากความหมาย สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่มีการแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ซึ่งภายในกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เป็นที่ยอมรับและนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมตามระดับชั้นนั้นมีหลากหลายชนิด แต่ที่รู้จักและแพร่หลายมีดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.9-21)

1. การเรียนเป็นทีม (Student Team Learning) เป็นการเรียนที่เน้นการเปรียบเทียบผลงานกลุ่มรวมทั้งความสำเร็จของสมาชิกแต่ละคน การเรียนเป็นทีมแบ่งออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

1.1 การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement division หรือ STAD)

1.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นโดย Robert E. Slavin ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความหมายองค์ประกอบ ขั้นตอน ข้อดี ข้อจำกัด ของการเรียนรู้จากการใช้เทคนิค STAD ดังนี้

บุญนำ เทียงดี (2548, น.108) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหา เรื่อง โดยย่อให้ผู้เรียนทั้งหมดฟัง แล้วให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มตามที่กำหนดในกิจกรรม เพื่อศึกษาเข้าใจเนื้อหาและการแก้ปัญหาและเตรียมสอบย่อย โดยทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทำเช่นเดียวกันในเรื่องต่อไปและพิจารณาคะแนนที่พัฒนาขึ้น หาคะแนนของทีมในแต่ละสัปดาห์โดยคิดพัฒนาการแต่ละคนในกลุ่มรวมกันเป็นคะแนนของทีม รวมทั้งผู้เรียนที่มีคะแนนพัฒนาการสูง และให้รางวัล

ทิศนา แคมมณี (2548, น.265-267) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มได้รับและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจจะต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนไว้ ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนไปหาคะแนนพัฒนาการกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดกลุ่มนั้นได้รางวัล

กนกภรณ์ ทองระย้า (2557, น.47) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD คือการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนตั้งใจเรียนและช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม โดยครูจะแบ่งกลุ่มผู้เรียน

ออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน โดยในกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะทำงานของตนเองได้รับมอบหมาย การทำแบบทดสอบจะเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนของสมาชิกที่อยู่กลุ่มเดียวกัน ถือเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกระบวนการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม (4-5คน) โดยลดความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) และสมาชิกจะทำงานของตนเองที่ได้รับมอบหมาย แต่ต้องศึกษาเนื้อหาและทำความเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับเพื่อนในกลุ่มก่อนที่จะทำแบบทดสอบเดี่ยว คะแนนที่ได้ของสมาชิกทุกคน จะรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม หากนักเรียนต้องการให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ และได้รับรางวัล สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มต้องมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ผู้เรียนมีกระตือรือร้นในการเรียนและบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างสูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

1.1.2 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

นักวิชาการหลายท่านได้สรุปองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ 5 ประการ เช่น ไสว พักขาว (2542, น.148-149) อธิพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2545, น.170-173) และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น.171)

1. การนำเสนอเนื้อหาที่ต้องเรียน โดยครูทบทวนบทเรียนหรือเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว และนำเสนอสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียน
2. การทำงานเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม ซึ่งครูจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยลดความสามารถชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกัน เพราะผลการเรียนของสมาชิกแต่ละคนจะส่งผลต่อการเรียนของกลุ่ม
3. การทดสอบย่อยหลังจากที่แต่ละกลุ่มทำงานหรือกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้วครูจะทำการทดสอบย่อยเพื่อประเมินความรู้ของผู้เรียนแต่ละคนเป็นรายบุคคล
4. คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน จะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานหนักขึ้น คะแนนพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน ครูและผู้เรียนอาจร่วมกันกำหนดคะแนนเป็นเกณฑ์ขึ้นก็ได้

ตารางที่ 1 เกณฑ์ให้คะแนนพัฒนาการ

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนพัฒนา
ต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน	0
ต่ำกว่าคะแนนฐาน ไม่เกิน 10 คะแนน	10
เท่ากับคะแนนฐานหรือมากกว่า ไม่เกิน 10 คะแนน	20
มากกว่าคะแนนฐาน 10 คะแนน ขึ้นไป	30

ที่มา: สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น.171)

5. รับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของกลุ่ม เป็นการประกาศผลงานเพื่อรับรองและยกย่องในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศให้รางวัล ให้เกียรติบัตร เป็นต้น

1.1.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีนักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนการจัดการกิจกรรมไว้หลายท่าน Slavin (1995, pp.71-73) ได้กล่าวไว้กระบวนการการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอนหลักดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอเนื้อหา โดยใช้วิธีการสอนตรง อาจเป็นการใช้เอกสารหรือการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความตั้งใจ เพราะผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติเอง และมีการทดสอบหลังจบบทเรียนหนึ่ง ๆ แล้ว

2. การทำงานร่วมกัน (Teams) ผู้เรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 4-5 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์และเพศคละกัน หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การช่วยเหลือกันเรียนร่วมกันเตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบหลังจากครูสอนเนื้อหาจบไปแล้ว สมาชิกจะเข้ากลุ่มเรียนรู้และทำใบงาน อภิปรายปัญหา ร่วมกันทั้งการตรวจสอบการแก้ไขคำตอบหัวใจสำคัญอยู่ที่สมาชิกแต่ละคน ทุกคนจึงต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด และเรียนรู้เพื่อให้กำลังใจและเข้าใจร่วมกัน

3. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1-2 ครั้ง ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียน โดยรายบุคคล

4. การปรับปรุงคะแนน (Individual) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ผู้เรียนสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น

5. การตัดสินผลงานกลุ่ม (Team Recognition) จะพิจารณาผลรวมของการปรับปรุง

คะแนนสมาชิกในกลุ่ม กำหนดระดับผลความสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม อาจเป็นคำชมเชยใบประกาศนียบัตร รางวัล เป็นต้น

ทศนา เขมมณี (2553, น.266-267) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง- อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)
2. สมาชิกในกลุ่มบ้าน ได้รับและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกันเนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้
3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาได้ดังนี้ คะแนนพื้นฐานได้จากค่าเฉลี่ยแบบทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้ง ที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้ คะแนนที่ได้ ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน คะแนนพัฒนาการ ถ้าคะแนนที่ได้คือ

-11	ขึ้นไป	คะแนน	พัฒนาการ = 0
-1	ถึง -10	คะแนน	พัฒนาการ = 10
+1	ถึง 10	คะแนน	พัฒนาการ = 20
+11	ขึ้นไป	คะแนน	พัฒนาการ = 30

4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรานำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนการพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ขั้นตอนการที่แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยแบบละความสามารถ ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาที่ได้รับปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ช่วยกันแก้ปัญหาจากข้อสงสัย สร้างความเข้าใจร่วมกันแล้ว จึงทำการทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อนำคะแนนของแต่ละคนไปหาคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนและของกลุ่ม กลุ่มไหนที่ได้คะแนนพัฒนาการมากที่สุด กลุ่มนั้นได้รางวัล ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้นำเสนอเนื้อหา

ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาโดยใช้วิธีที่เหมาะสม เพื่อสร้างความสนใจและความพร้อมของนักเรียนในการเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน โดยละความสามารถจากผลการเรียนในห้องเรียน (เก่ง ปานกลาง อ่อน) และช่วยกันศึกษาใบความรู้ในเวลาที่กำหนด แล้วผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบกิจกรรมหรือแบบทดสอบเป็นกลุ่ม คะแนนของกลุ่ม ก็คือคะแนนฐาน

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย

ผู้เรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล รวมคะแนนของสมาชิกกลุ่ม และหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้า

นำคะแนนที่ได้มาในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 ไปหาคะแนนพัฒนาการ กรณีผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าคะแนนฐานกลุ่มจะถือว่าผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้น แต่กรณีที่คะแนนเก็บรายบุคคลต่ำกว่าคะแนนฐานกลุ่มจะถือว่าผู้เรียนต้องปรับปรุงพัฒนาการให้สูงขึ้นอีก ดังตารางพัฒนาการดังนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์ให้คะแนนพัฒนาการ

คะแนนจากแบบฝึกความสามารถในด้านการอ่าน	คะแนนพัฒนาการ
ต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน	0 คะแนน
ต่ำกว่าคะแนนฐาน ระหว่าง 1-10	10 คะแนน
เท่ากับคะแนนฐาน	20 คะแนน
มากกว่าคะแนนฐาน ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป	30 คะแนน

ที่มา: สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น.171)

จากคะแนนดังกล่าวนำมาเป็นคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม โดยหาค่าเฉลี่ยก่อนแล้วนำมาบวกเพิ่มให้เป็นคะแนนกลุ่ม ผู้สอนเรียงลำดับกลุ่ม จากคะแนนมากที่สุดไปถึงคะแนนน้อยที่สุด แล้วจึงนำมาเทียบกับตาราง คะแนนที่ได้เป็นคะแนนพัฒนาการของกลุ่มตนเอง

ตารางที่ 3 ผลคะแนนพัฒนาการดังนี้

คะแนนพัฒนาการ	การแปลผล
10 คะแนน	ดี
20 คะแนน	ดีมาก
30 คะแนน	ดีเยี่ยม

ที่มา: สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น.171)

ขั้นที่ 5 ขั้นชมเชย ยกย่อง

ผู้สอนประกาศผลคะแนนรายบุคคล โดยการจัดลำดับคะแนนตามพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากที่ได้คะแนน มากกว่าคะแนนฐาน ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป ด้วยการติดรายชื่อไว้บอร์ดหน้าชั้นเรียน (การยกย่องรายบุคคล)

ผู้สอนประกาศผลคะแนนกลุ่ม โดยจัดลำดับกลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน (ระดับดีเยี่ยม) ด้วยการกล่าวคำชมเชย ยกย่องกลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาการกลุ่มและติดรายชื่อไว้บอร์ดหน้าชั้นเรียน (การยกย่องกลุ่ม) และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามเรียนร่วมกันและช่วยเหลือกันภายในกลุ่มมากขึ้น

1.2 การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือ TGT)

1.2.1 เทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขัน เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล

1.2.2 ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มจะช่วยเหลือกันเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความแม่นยำในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อได้เวลาแข่งขัน แต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน เมื่อการแข่งขันจบลง ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

1.2.3 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรม

Slavin Robert E (1987, pp.23-26) ได้กล่าวว่า เทคนิคแบบทีมแข่งขัน มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การเสนอเนื้อหา เป็นการเสนอเนื้อหาของบทเรียนใหม่ โดยผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาสาระอย่างมากเพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน
2. การจัดทีม เป็นการจัดทีมผู้เรียนโดยให้คะแนนทั้งเพศและความสามารถโดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1
3. เกม เป็นเกมง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่นเกมนั้นผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน โดยเกมที่ใช้เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจเชิงวิชาการจะมีการจัดโต๊ะสำหรับแข่งขัน ใช้คำถามในบัตร หรือเอกสารชนิดเดียวกัน
4. การแข่งขัน การแข่งขันมักจัดในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน ซึ่งจะใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาในข้อ 1 และผ่านการเตรียมความพร้อมของทีมมาแล้วการจัดโต๊ะแข่งขันจะมีหลายโต๊ะ แต่ละโต๊ะจะมีตัวแทนของกลุ่ม/ทีม แต่ละทีมมาร่วมแข่งขัน ทุกโต๊ะการแข่งขันควรเริ่มดำเนินการเพื่อนำไปเทียบหาค่าคะแนนโบนัส

5. การยอมรับความสำเร็จของทีม ให้นำคะแนนโบนัสของแต่ละคนในทีมมารวมกันเป็นคะแนนของทีม และหาค่าเฉลี่ยทีมที่มีค่าสูงสุด จะได้รับการยอมรับให้เป็นทีมชนะเลิศ โดยอาจเรียกชื่อทีมที่ได้ชนะเลิศ ก็รับรองลงมา โดยใช้ชื่อเก๋ ๆ ก็ได้ หรืออาจให้นักเรียนตั้งชื่อเอง และควรประกาศผลการแข่งขันในที่สาธารณะด้วย

1.2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

Slavin Robert E (1987) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบทีมแข่งขันไว้ดังนี้

1. ครูสอนความคิดรวบยอดใหม่ หรือบทเรียนใหม่ โดยอาจใช้ใบความรู้ให้นักเรียนได้ศึกษา หรือใช้กิจกรรมการศึกษาหาความรู้รูปแบบอื่นตามที่ครูเห็นว่าเหมาะสม
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน เพื่อปฏิบัติตามใบงาน
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและพร้อมที่จะเข้าสู่สนามแข่งขัน
4. แต่ละกลุ่มประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสมาชิกในกลุ่ม โดยอาจจะตั้งคำถามขึ้นมาเองและให้สมาชิกกลุ่มทดลองตอบคำถาม
5. สมาชิกกลุ่มช่วยกันอธิบายเพิ่มเติมในจุดที่บางคนยังไม่เข้าใจ
6. ครูจัดให้มีการแข่งขัน โดยใช้คำถามตามเนื้อหาในบทเรียน
7. จัดการแข่งขันเป็นโต๊ะ โดยแต่ละโต๊ะจะมีตัวแทนของทีมต่าง ๆ ร่วมแข่งขัน
อาจจะให้แต่ละทีมส่ง ชื่อผู้แข่งขันแต่ละโต๊ะมาก่อนและเป็นความลับ
8. ทุกโต๊ะแข่งขันจะเริ่มดำเนินการแข่งขันพร้อม ๆ กันโดยกำหนดเวลาให้
9. เมื่อการแข่งขันจบลง ให้แต่ละโต๊ะจัดลำดับผลการแข่งขัน และให้หาค่าคะแนนโบนัส
10. ผู้เข้าร่วมแข่งขันกลับไปเข้ากลุ่มเดิมของตนพร้อมด้วยคะแนนโบนัสไปด้วย
11. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคะแนนโบนัสของตนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม หาค่าเฉลี่ย (อาจจะใช้คะแนนโบนัสรวมกันก็ได้) สูงสุด จะได้รับการยอมรับเป็นทีมชนะเลิศและรองลงไป
12. ให้ตั้งชื่อทีมชนะเลิศ และรองลงมา
13. ครูประกาศผลการแข่งขันในที่สาธารณะ เช่น ปิดประกาศที่บอร์ด ลงข่าวหนังสือพิมพ์ หรือประกาศหน้าเสาธง

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547, น.16) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ขั้นสอน ครูสอนบทเรียนใช้เวลา 1-2 ครั้ง / ชั่วโมง
2. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกันศึกษา ฝึกปฏิบัติตามใบงานใช้เวลา 1-2 ครั้ง / ชั่วโมง
3. ขั้นการแข่งขัน ตอบปัญหาระหว่างกลุ่มใหม่ที่จัดขึ้นใช้เวลา 1 ชั่วโมง ทีมละ 4-5 คน

ตามจำนวนของนักเรียนในห้อง

4. ชั้นให้รางวัลกลุ่ม คะแนนกลุ่ม คำนวณได้จากคะแนนพัฒนาของสมาชิกร่วมกัน
ธนพร ดวงพรชกร (2559, น.31) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้
  1. ขั้นนำ เพื่อให้ให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน โดยใช้เกม เพลง นิทาน การบรรยาย อภิปราย ฯลฯ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อ เชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่
  2. ขั้นสอนครูเสนอเนื้อหา โดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องสนใจและตั้งใจฟัง ในกรณีที่ครูเสนอบทเรียนทั้งชั้น เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
  3. ขั้นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน คละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะแข่งขันทันที
  4. ขั้นทำแบบฝึกทักษะ
  5. ขั้นการแข่งขัน เพื่อให้นักเรียนแข่งขันกับตนเอง
  6. ขั้นสรุปครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด จากขั้นตอนการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ดังกล่าว สามารถสังเคราะห์สรุป ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้
    1. ขั้นนำ จัดกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อทบทวนความรู้เดิมและนำเข้าสู่ความรู้ใหม่
    2. ขั้นจัดกลุ่มแบบคละกัน ผู้สอนแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถ
    3. ขั้นศึกษาความรู้ดุดยกลุ่มย่อย
    4. ขั้นการเล่นเกมนแข่งขันตอบปัญหา
    5. ขั้นการชมเชย ผู้สอนกับผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ และมอบรางวัลให้กับกลุ่มที่ได้ คะแนนสูงสุด
      - 1.3 การเรียนเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI)
      - 1.4 การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน (CIRC: Cooperative Integrated Reading and Composition)
  2. ปริศนาความรู้ (Jigsaw)
    - 2.1 การเรียนแบบนี้เรียกว่าการเรียนแบบต่อชิ้นส่วน เป็นการเรียนที่พัฒนาขึ้น เพื่อ ส่งเสริมความร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกลุ่ม ๆ หนึ่งประมาณ 5-6 คน ที่คละความสามารถและเพศ ได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเช่นเดียวกัน ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียน เรียนเนื้อหาวิชาจากตำรา เรียนโดยครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยตามจำนวนสมาชิก

ของกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนได้เนื้อหาที่ต่างกันแล้วไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ครูจะนำคะแนนทุกคนในกลุ่ม มารวมเป็นคะแนนกลุ่ม

2.2 องค์ประกอบแบบเทคนิคต่อเติม (Jigsaw)

ฉันทิ ธาตุทอง (2551, น.184) ได้เสนอองค์ประกอบแบบเทคนิคต่อเติม (Jigsaw) ไว้ดังนี้

1. เตรียมสื่อ ใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบย่อย
2. จัดสมาชิกกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพื้นฐาน(home group) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
3. การรายงานและการทดสอบย่อย นำเสนอ อภิปรายร่วมกัน ถาม-ตอบ

อารุณี บุญยีน (2547) ได้กล่าวไว้ว่า Jigsaw มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. การเตรียมสื่อการเรียนการสอน (Preparation of Materials) ครูสร้างใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนของกลุ่ม และสร้างแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
2. การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Teams And Expert Groups) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม (Home Groups) แต่ละกลุ่มจะมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องตามใบงานที่ครูสร้างขึ้น ครูแจกใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในกลุ่ม และให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนศึกษาใบงานของตนก่อนที่จะแยกไปตามกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) เพื่อทำงานตามใบงานนั้น ๆ
3. การรายงานและการทดสอบย่อย (Reports and Quizzes) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนก็จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตนเอง (Home Group) แล้วสอนเรื่องที่ตัวเองทำให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Jigsaw มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. การเตรียมสื่อการเรียนรู้
2. การจัดสมาชิกกลุ่ม โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มบ้านและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
3. การรายงานและการทดสอบย่อย

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw

ชนาธิป พรกุล (2543, น.136-137) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. แนะนำการเรียนแบบต่อภาพ ด้วยการบอกว่าชั้นเรียนแบ่งเป็นกี่กลุ่ม กลุ่มละกี่คน สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบที่จะเรียนเกี่ยวหัวข้อที่กลุ่มได้รับให้มากที่สุด แต่ละกลุ่มเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อนั้นมีหน้าที่สอนกลุ่มอื่น ๆ
2. แบ่งกลุ่มให้คละกัน แล้วให้ตั้งชื่อกลุ่ม
3. สร้างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) โดยผู้สอนแจกเอกสารหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งภายในบรรจุด้วยเนื้อหาและคำถาม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับเอกสารหัวข้อไม่ซ้ำกัน
4. ผู้เชี่ยวชาญสอนเพื่อนในกลุ่ม สมาชิกกับมาที่กลุ่มเดิม (Home Group) แล้วผลัดกัน

สอนเรื่องที่ได้ศึกษามา ตรวจสอบความเข้าใจและช่วยเพื่อนสมาชิกในการเรียนให้เข้าใจทุกเรื่อง
ชัดเจน

5. ประเมินผลและให้คะแนนแต่ละคน ผู้สอนทำการทดสอบนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเพื่อดู
ว่าต้องสอนเพิ่มเติม และคิดคะแนนกลุ่ม

นิศนา เขมมณี (2554, น.65) ได้เสนอกระบวนการสอนของรูปแบบ Jigsaw ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ
2. ผู้สอนแจกเนื้อหาสาระให้ผู้เรียน โดยสมาชิกในบ้านจะได้รับเนื้อหาที่ไม่เหมือนกัน
3. สร้างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
4. ศึกษาเนื้อหาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แล้วกับที่กลุ่มบ้าน และสอนเพื่อนโดยการนำเสนอ
5. ทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมได้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละ

กลุ่ม ถ้ากลุ่มขนาด 3 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน เป็นกลุ่ม

พื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจก

เอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้กำหนดให้สมาชิกแต่ละคน

รับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว

ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วน ๆ ตามหัวข้อย่อยดังนี้

ในแต่ละกลุ่ม นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1

นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2

นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่ม

พื้นฐาน ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้

ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 3 หรือ 4 คน ตามจำนวน

สมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนดในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับ

ขั้นตอน การนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกัน

อธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนน
ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชยการสอนแบบ Jigsaw เป็น การสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลาย ๆ หัวข้อหรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยก เป็นส่วน ๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้นที่ 1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน ครูอธิบาย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน ให้เข้าใจอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้ข้อมูลครูสอนหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เนื้อหาในบทเรียนที่นักเรียน จะต้องเรียน

ขั้นที่ 3 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการจัดกลุ่ม แนะนำทักษะ ในการทำงานกลุ่มและทักษะทางสังคม และสมาชิกได้รับมอบหมายบทบาทที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. บทบาทผู้กระตุ้น (Encourager) ดูแลให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
2. บทบาทผู้ชมเชย (Praisor) ช่วยทำให้สมาชิกมีความรู้สึกที่ดีโดยให้คำชม
3. บทบาทผู้ควบคุมการสนทนา (Gatekeeper) พยายามควบคุมการสนทนา ให้เป็นไปได้อย่างดี ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง และดำเนินไปสู่เป้าหมาย
4. บทบาทผู้ซักถาม (Question Commander) ช่วยซักถามคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความคิด กว้างขวาง
5. บทบาทผู้ตรวจสอบ (Checker) ตรวจสอบความเข้าใจเรื่องที่กำลังศึกษาและทำอยู่ แล้ว สมาชิกทุกคนสามารถอธิบายได้เหมือน ๆ กัน
6. บทบาทผู้บันทึก (Recorder) บันทึกรายงานของกลุ่มในสิ่งที่อภิปราย และการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
7. บทบาทผู้จัดอุปกรณ์ (Materials Monitor) จัดหาอุปกรณ์ที่ได้รับจากครูผู้สอน และให้ผู้เรียนส่งคืน

8. บทบาทผู้รักษาวินัย (Quiet Captain) ดูแลไม่ให้กลุ่มส่งเสียงรบกวนคนอื่น ในการที่ครู จะนำบทบาทสมาชิกมาใช้นั้นขึ้นอยู่กับดุลพินิจ เนื้อหา หรือลักษณะของงานต่าง ๆ ที่ให้ร่วมกัน รับผิดชอบ ซึ่งผู้เรียนควรจะได้สลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันรับผิดชอบ

ขั้นที่ 4 ให้ความช่วยเหลือกลุ่มในการทำงานหรือการเรียน ครูจะต้องคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาที่สมาชิกใน กลุ่มไม่สามารถช่วยได้ และเมื่อกลุ่มต้องการ คำแนะนำช่วยเหลือจากครู

ขั้นที่ 5 ทดสอบ หลังจากเรียนบทเรียนหนึ่ง ๆ แล้วนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการ ทดสอบเพื่อที่จะได้รู้ว่า นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใด โดยนำคะแนนที่ ได้มาคิดเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งจะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ขั้นที่ 6 ให้การเสริมแรง ครูแสดงการยอมรับในผลสำเร็จของนักเรียนและของกลุ่ม โดยการใช้คำพูดหรือรางวัล เพื่อสร้างกำลังใจแก่นักเรียนในแต่ละกลุ่ม

สรุปได้ว่า แนวการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน ขั้นให้ข้อมูล ขั้นจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ขั้นให้ความช่วยเหลือกลุ่มในการทำงานหรือการเรียน ขั้นทดสอบ และขั้นให้การเสริมแรง

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน

ความหมาย

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน คือ การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อ นำความสนใจที่เกิดจากนักเรียนไปใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้อันได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงงาน และได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม (ดุขุฎี โยเหลา และคณะ, 2557, น.19-20)

ลักษณะสำคัญ

การเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจมากในปัจจุบัน McDonnell (2007) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นรูปแบบหนึ่งของ Child-centered Approach ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานตามระดับทักษะที่ตนเองมีอยู่ เป็นเรื่องที่สนใจและรู้สึกสบายใจที่จะทำ นักเรียนได้รับสิทธิในการเลือกว่าจะตั้งคำถามอะไร และต้องการผลผลิตอะไรจากการทำงานขั้นนี้ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนอุปกรณ์และจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน สนับสนุนการแก้ไขปัญหา และสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียน โดยลักษณะของการเรียนรู้แบบโครงงาน มีดังนี้

1. นักเรียนกำหนดการเรียนรู้ของตนเอง
2. เชื่อมโยงกับชีวิตจริง สิ่งแวดล้อมจริง
3. มีฐานจากการวิจัย หรือ องค์ความรู้ที่เคยมี
4. ใช้แหล่งข้อมูล หลายแหล่ง

ฝังตรึงด้วยความรู้และทักษะบางอย่าง (Embedded with Knowledge and Skills)

5. ใช้เวลามากพอในการสร้างผลงาน
6. มีผลผลิต

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานนั้น มีกระบวนการและขั้นตอนแตกต่างกันไป ตามแต่ละทฤษฎี ซึ่งในคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานฉบับนี้ ขอแนะนำ 3 แนวคิดที่ถูกพิจารณาแล้วเหมาะสมกับบริบทของเมืองไทย คือ 1. การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) 2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ตาม โมเดล จักรยาน แห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ วิจารย์ พานิช (2555) และ 3. ใช้โครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้าง

เสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทยของ ดุษฎี โยเหลา และคณะ (2557) ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

1. แนวคิดที่ 1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

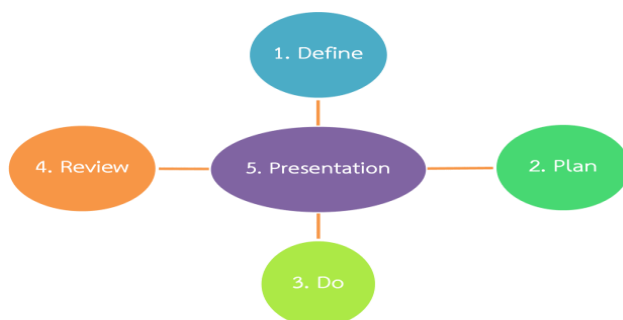
1.1 ชี้นำเสนอ หมายถึง ชีที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ กำหนดสถานการณ์ สถานการณ์ เกม ดูปภาพ หรือผู้สอนใช้เทคนิคการตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน เช่น สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนของโครงงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนรู้

1.2 ชีวางแผน หมายถึง ชีที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผน โดยการระดมความคิด อภิปราย หรือข้อสรุปของกลุ่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

1.3 ชีปฏิบัติ หมายถึง ชีที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม เขียนสรุปรายงานผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน

1.4 ชีประเมินผล หมายถึง ชีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2. ชีการจัดการเรียนรู้ ตาม โมเดล จักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ วิจารย์พานิช (2555, น.71-75) ซึ่งแนวคิดนี้ มีความเชื่อว่า หากต้องการให้การเรียนรู้มีพลังและฝังในตัวผู้เรียน ต้องเป็นการเรียนรู้ที่เรียนโดยการลงมือทำเป็นโครงการ ร่วมมือกันทำเป็นทีม และทำกับปัญหาที่มีอยู่ในชีวิตจริง ซึ่ง ส่วนของ วงล้อ แต่ละชั้น ได้แก่ Define, Plan, Do, Review และ Presentation

ภาพที่ 3 โมเดล จักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL

2.1 Define คือ ขั้นตอนการทำให้สมาชิกของทีมงาน มีความชัดเจนร่วมกันว่า คำถาม ปัญหา ประเด็น ความท้าทายของโครงการคืออะไร และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อะไร

2.2 Plan คือ การวางแผนการทำงานในโครงการ ครูก็ต้องวางแผน กำหนดทางหนีทีไล่ ในการทำหน้าที่โค้ช รวมทั้งเตรียมเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำโครงการของนักเรียน และที่สำคัญ เตรียมคำถามไว้ถามทีมงานเพื่อกระตุ้นให้คิดถึงประเด็นสำคัญบางประเด็นที่นักเรียนมองข้าม โดยถือหลักว่า ครูต้องไม่เข้าไปช่วยเหลือจนทีมงานขาดโอกาสคิดเองแก้ปัญหาเอง นักเรียนที่เป็นทีมงานก็ต้องวางแผนงานของตน แบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ การประชุมพบปะระหว่างทีมงาน การแลกเปลี่ยนข้อค้นพบแลกเปลี่ยนคำถาม แลกเปลี่ยนวิธีการ ยิ่งทำความเข้าใจร่วมกันไว้ชัดเจนเพียงใด งานในขั้น Do ก็จะได้ผลดีเพียงนั้น

2.3 Do คือ การลงมือทำ มักจะพบปัญหาที่ไม่คาดคิดเสมอ นักเรียนจึงจะได้เรียนรู้ ทักษะในการแก้ปัญหา การประสานงาน การทำงานร่วมกันเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง ทักษะในการทำงานภายใต้ทรัพยากรจำกัด ทักษะในการค้นหาความรู้เพิ่มเติมทักษะในการทำงานในสภาพที่ทีมงานมีความแตกต่างหลากหลาย ทักษะการทำงานในสภาพกดดัน ทักษะในการบันทึกผลงาน ทักษะในการวิเคราะห์ผล และแลกเปลี่ยนข้อวิเคราะห์กับเพื่อนร่วมทีม เป็นต้นในขั้นตอน Do นี้ ครูเพื่อศิษย์จะได้มีโอกาสสังเกตทำความเข้าใจและเข้าใจศิษย์เป็นรายคน และเรียนรู้หรือฝึกทำหน้าที่เป็น “วาทยากร”

2.4 Review คือ การที่ทีมนักเรียนจะทบทวนการเรียนรู้ ที่ไม่ใช่แค่ทบทวนว่า โครงการได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่ แต่จะต้องเน้นทบทวนว่างานหรือกิจกรรม หรือพฤติกรรมแต่ละขั้นตอนได้ให้บทเรียนอะไรบ้าง เอาทั้งขั้นตอนที่เป็นความสำเร็จและความล้มเหลวมาทำความเข้าใจ และกำหนดวิธีทำงานใหม่ที่ถูกต้องเหมาะสมรวมทั้งเอาเหตุการณ์ระทึกใจ หรือเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจ ประทับใจ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ขั้นตอนนี้เป็นการเรียนรู้แบบทบทวนไตร่ตรอง (reflection) หรือในภาษา KM เรียกว่า AAR (After Action Review)

2.5 Presentation คือ การนำเสนอโครงการต่อชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่ให้การเรียนรู้ทักษะอีกชุดหนึ่ง ต่อเนื่องกับขั้นตอน Review เป็นขั้นตอนที่ทำให้เกิดการทบทวนขั้นตอนของงาน และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างเข้มข้น แล้วเอามานำเสนอในรูปแบบที่เร้าใจ ให้อารมณ์และให้ความรู้ (ปัญหา) ทีมงานของนักเรียนอาจสร้างนวัตกรรมในการนำเสนอก็ได้ โดยอาจเขียนเป็นรายงาน และนำเสนอเป็นการรายงานหน้าชั้น มี เพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ประกอบ หรือจัดทำวีดิทัศน์ นำเสนอ หรือนำเสนอเป็นละคร เป็นต้น

3. แนวคิดที่ 3 การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน ที่ปรับจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็ก และเยาวชน : จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย ของ ดุษฎี โยเหลา และคณะ, 2557, น.20-23) โดยมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน

4. ในการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานครั้งนี้ ได้นำแนวคิดที่ปรับปรุงจาก ดุษฎี โยเหลา และคณะ (2557, น.20-23) ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมาจากการศึกษา โรงเรียนในประเทศไทย โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงงานก่อนการเรียนรู้ เนื่องจากการทำโครงงานมีรูปแบบและขั้นตอนที่ชัดเจนและรัดกุม ดังนั้นนักเรียนจึงมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงงานไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติขณะทำงานโครงงานจริง ในขั้นแสวงหาความรู้

4.2 ขั้นกระตุ้นความสนใจ ครูเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดย

ต้องคิดหรือเตรียมกิจกรรมที่ดึงดูดให้นักเรียนสนใจ ใคร่รู้ ถึงความสนุกสนานในการทำโครงการหรือกิจกรรมร่วมกัน โดยกิจกรรมนั้นอาจเป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดขึ้น หรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจต้องการจะทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ในการกระตุ้นของครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอจากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ของครูที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่หรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

4.3 **ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ** ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยนักเรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง โดยระดมความคิดและหารือ แบ่งหน้าที่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน หลังจากที่ได้ทราบหัวข้อสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ในภาคเรียนนั้นๆเรียบร้อยแล้ว

4.4 **ขั้นแสวงหาความรู้** นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการ ตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม โดยขอคำปรึกษาจากครูเป็นระยะเมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกิดขึ้นนักเรียนร่วมกันเขียนสรุปเล่ม สรุปรายงานจากโครงการที่ตนปฏิบัติ

4.5 **ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้** ครูให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยครูใช้คำถาม ถามนักเรียนนำไปสู่การสรุปสิ่งที่เรียนรู้

4.6 **ขั้นนำเสนอผลงาน** ครูให้นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ โดยครูออกแบบกิจกรรมหรือจัดเวลาให้นักเรียนได้เสนอสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้น และนักเรียนอื่นๆในโรงเรียนได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติในการทำโครงการ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานประกอบด้วย 6 ขั้นตอนนี้ การให้ความรู้พื้นฐาน การกระตุ้นความสนใจ การจัดกลุ่มร่วมมือ การแสวงหาความรู้ การสรุปสิ่งที่เรียนรู้ และการนำเสนอผลงาน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้นได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547, น.53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้ อันเป็นผลมา

จากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบ ด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2548, น.125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549, น.42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ หรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลหรือระดับความรู้ ปัญญา ความคิด ความสามารถ และทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือความชำนาญ และสามารถ วัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

แนวทางการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิดของ Bloom Benjamin (1956, pp.156-202) คือ Taxonomy of Educational Objectives และ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยเป็นการวัดพฤติกรรม การเรียนรู้ทั้งหมด 6 ด้าน คือ ความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการประเมินค่า ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรมที่ต้องการทำการวัดประเมินผู้เรียน ดังนี้

1. ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้วเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ศัพท์นิยาม มโนทัศน์ ข้อตกลง การจัดประเภท เทคนิควิธีการ หลักการ กฎ ทฤษฎี และแนวคิดที่สำคัญทางด้านวิทยาศาสตร์ นักเรียนที่มีความสามารถในด้านนี้ จะแสดงออกโดยสามารถให้คำจำกัดความหรือนิยาม เล่าเหตุการณ์ จดบันทึก เรียกชื่อ อ่านสัญลักษณ์ และระลึกข้อสรุปได้ การวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำลักษณะของข้อสอบจะถามเกี่ยวกับความรู้ ความจำ ไม่เกินร้อยละสิบของข้อสอบทั้งหมด

2. ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอธิบาย การแปลความ การตีความสร้างข้อสรุป ขยายความ นักเรียนมีความสามารถในด้านนี้จะแสดงออกโดยสามารถเปรียบเทียบ แสดงความสัมพันธ์ การอธิบายชี้แนะ การจำแนกเข้าหมวดหมู่ ยกตัวอย่าง ให้เหตุผล จับใจความ เขียนภาพประกอบ ตัดสินเลือก แสดงความเห็น อ่าน กราฟแผนภูมิ และแผนภาพได้

2.1 พฤติกรรมความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

2.1.1 ความสามารถอธิบายความเข้าใจต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

2.1.2 ความสามารถจำแนกหรือระบุความรู้ได้เมื่อปรากฏในรูปสถานการณ์ใหม่

2.1.3 ความสามารถแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง

2.2 การวัดพฤติกรรมการทำความเข้าใจ ลักษณะของข้อสอบจะถามให้นักเรียนอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่าง ๆ ด้วยคำพูดของตัวเองหรือให้ระบุข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หลักการ กฎ หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือให้แปลความหมายสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของข้อความ สัญลักษณ์ รูปภาพ หรือแผนภาพ เป็นต้น

3. ด้านการนำไปใช้ เป็นการวัดความสามารถด้านการนำเอาความรู้ความเข้าใจมาประยุกต์ใช้ หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม การเขียนคำถามในระดับนี้อาจเขียนคำถาม ความสอดคล้องระหว่างวิชาและการปฏิบัติ ถามเพื่อให้อธิบาย หลักวิชา ถามให้แก้ปัญหา และถามเหตุผลของภาคปฏิบัติ

4. ด้านการวิเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะหรือแจกแจงรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อย ๆ โดยอาศัยหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อค้นพบข้อเท็จจริง และคุณสมบัติบางประการ คำถามระดับการวิเคราะห์ แบ่งออก 3 ประเภท คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ

5. ด้านการสังเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการรวบรวมและผสมผสานในด้านรายละเอียดหรือเรื่องราวปลีกย่อยของข้อมูล สร้างเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างจากเดิม ความสามารถดังกล่าวเป็นพื้นฐานของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คำถามระดับนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การสังเคราะห์ข้อความ การสังเคราะห์แผนงาน และการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

6. ด้านการวัดและประเมินค่า เป็นการวัดความสามารถในด้านการสรุปค่าหรือตีราคาเกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมว่าดี-เลว เหมาะสม-ไม่เหมาะสม เพื่อหาจุดประสงค์บางประการมาอ้าง โดยใช้เกณฑ์ภายในและการประเมินโดยใช้เกณฑ์ภายนอก

สรุปว่า การวัดผลการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วยทราบถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ และคุณภาพของผู้เรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

นักการศึกษา ผู้ที่ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ มีดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2545, น.96) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้ วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง (2545, น.193) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ สมรรถภาพด้านสมอง และด้านต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

สมพร เชื้อพันธ์ (2547, น.59) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือ ชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งวัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน ว่า ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ จะขึ้นอยู่กับคะแนน โดยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความรู้เท่าไร มีความสามารถเพียงใด และความชำนาญในด้านทักษะระดับใด

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 6 แบบ ดังนี้ (สุกัญญา รุจิเมธาภาส, 2560, น.128-129)

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false Test) คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ แล้วให้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความ ลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยาย แบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชนิดแล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) คำถามแบบเลือกตอบ โดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่ตีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีการวัดประเมินผล การเรียนรู้ ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลาย ได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง ข้อสอบแบบกาถูกกาผิด ข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ เนื่องจากแบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่าได้

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีขั้นตอนการสร้างสรุปได้ 3 ขั้นตอนดังนี้ (บุญศรี พรหมมาพันธ์, 2545, น.221-223 และพิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545, น.99-100)

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วย

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ
2. กำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนจะเริ่มเขียนข้อคำถาม
3. กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดในตารางวิเคราะห์
4. กำหนดลักษณะของแบบทดสอบและส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ
  - 4.1 วัตถุประสงค์ของการวัด
  - 4.2 ระดับพฤติกรรมของการเรียนรู้ที่จะวัด
  - 4.3 ลักษณะหรือคุณสมบัติผู้เข้าสอบ
  - 4.4 จำนวนผู้เข้าสอบ
  - 4.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบดำเนินการสอบและตรวจข้อสอบ
  - 4.6 ความเป็นอิสระในการตอบ

ขั้นตอนที่ 2 การลงมือสร้างข้อสอบ

1. ผู้สร้างแบบทดสอบ ลงมือสร้างแบบข้อสอบตามรายละเอียดในตารางวิเคราะห์ข้อสอบ คำนึงถึงความยากของข้อสอบ ระยะเวลาที่ใช้สอบ คะแนนและการตรวจให้คะแนน
2. ทบทวนแบบทดสอบก่อนตรวจข้อสอบ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้

1. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านการวัด ผลการศึกษาจำนวน 3–5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อนั้นได้สร้างถูกต้องและเหมาะสมเพียงใด พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบ แต่ละข้อนั้นสร้างได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเพียงใด พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ หรือเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

-1 หมายถึง ข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

นำข้อสอบที่ได้หาค่าความสอดคล้อง IOC และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่

2. ทดลองสอบ นำข้อสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับนักเรียน ที่มี ลักษณะคล้ายคลึง

3. วิเคราะห์หาคุณภาพข้อสอบ นำผลการสอบมาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20–0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นให้นำข้อสอบที่ได้คัดเลือกแล้ว จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่ นำไปทดสอบกับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึง

4. จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป ดังที่กล่าวมาสรุป ได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ คือ เริ่มจากการวางแผนการสร้าง การลงมือ และการตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแล้วจึงจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบมีดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนสร้างแบบทดสอบ ขั้นตอนที่ 2 การลงมือสร้างข้อสอบ ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้

แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรและหลักสูตรฝึกอบรม

ความหมายของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

ทาบา (Hilda Taba, p.1962) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรหมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ ประกอบด้วยจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายเฉพาะ การจัดเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

แนวคิดและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่นิยมนำมาใช้ในการวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning) ในปัจจุบัน เรียกว่าแนวคิดการบริหารทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ซึ่งเป็นแนวคิดของนักหลักสูตรกลุ่มผลผลิต (Product Approach) หรือหลักสูตร

ที่กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Desirable Result) ในรูปของคุณลักษณะหรือสมรรถนะ ในด้านความรู้และด้านทักษะของผู้เรียนเป็นปลายทางของการพัฒนาผู้เรียน แนวคิดหลักสูตร กลุ่มผลผลิตนี้เป็นฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดกระแสดูแลการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) และก่อให้เกิดรูปแบบหลักสูตรใหม่ตามมา ได้แก่ หลักสูตรอิงมาตรฐาน (Standard-Based Curriculum) และหลักสูตรอิงสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปแบบของหลักสูตรจะมีความแตกต่างในด้านการกำหนดเป้าหมาย แต่หลักสูตรในกลุ่มนี้ ล้วนแต่มีวิธีการดำเนินการพัฒนาบนกระบวนการหรือขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน และขั้นตอนเหล่านั้น มาจากแนวคิดของนักหลักสูตรกลุ่มผลผลิต

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, น.92) ได้กล่าวถึง ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) จะมีความหมายครอบคลุมถึงการสร้างหลักสูตร การวางแผนหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้ดีขึ้นทั้งระบบ ตั้งแต่จุดมุ่งหมาย การเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์ และจุดมุ่งหมายเฉพาะ การจัดเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมี 7 ขั้นตอนดังนี้ (กระบวนการพัฒนาหลักสูตร, 2560)

1. การวินิจฉัยความต้องการ (Diagnosis of Needs) การศึกษาความต้องการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ผู้พัฒนาหลักสูตร (ครู) จะต้องวินิจฉัยประสบการณ์ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อมากำหนดเนื้อหาของหลักสูตร
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Formulation of Objectives) เมื่อทราบความต้องการของผู้เรียนหรือของสังคมแล้ว ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งจะกำหนดเนื้อหาว่าจะมีความเฉพาะเจาะจงเพียงใด และวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไร
3. การเลือกเนื้อหา (Selection of Content) ผู้พัฒนาหลักสูตร เลือกเนื้อหาสาระที่จะนำมาให้ผู้เรียนศึกษา โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ เนื้อหาที่เลือกมาต้องมีความตรง (Validity) ตามวัตถุประสงค์ และมีนัยสำคัญ (Significance) ต่อผู้เรียน
4. การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา (Organization of Content) ผู้พัฒนาหลักสูตรต้องนำเนื้อหาที่คัดเลือกมาจัดเรียงลำดับ (Sequence) โดยใช้เกณฑ์หรือระบบบางอย่าง คำนึงถึงความเชื่อมโยงและการเน้น (Focus) ให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ที่จะสอนและระดับของผู้เรียน
5. การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of Learning Experiences) ผู้พัฒนา

หลักสูตรจะต้องพิจารณาเรื่องของการจัดเรียงลำดับประสบการณ์ และจะต้องเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

6. การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ (Organization of Learning Experiences) การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอนที่สำคัญ คือ การพัฒนากระบวนการสร้างมโนทัศน์ (Strategic of Concept Attainment) และคำนึงถึงคำถามสำคัญได้แก่จะอย่างไรให้เนื้อหาสาระสอดคล้องกับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน และจะอย่างไรให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล

7. การวินิจฉัยว่าสิ่งที่ประเมินคืออะไร จะใช้วิธีการและเครื่องมือใดในการประเมิน (Determination of What to Evaluate and of the Ways and Means of Doing It) นักหลักสูตรจะต้องประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยจะต้องตอบคำถามว่า จะประเมินคุณภาพของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างไร และจะใช้เครื่องมือและวิธีการใดในการประเมิน

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

บุญมี เณรยอด (2531, น.18) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงโครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเพื่อบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

สงดี อุทรานันท์ (2532, น.30) กล่าวว่า “การพัฒนา” หรือคำในภาษาอังกฤษว่า “Development” มีความหมายที่เด่นชัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก หมายถึง การทำให้ดีขึ้น หรือ ทำทฤษฎีหลักสูตร แนวคิด รูปแบบ ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการไทยและต่างประเทศที่นำเสนอในที่นี้มีทั้งหมด 6 แบบ ได้แก่

1. แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler)
2. แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของทาบา (Taba)
3. แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของเซเลอร์และอเล็กซานเดอร์

(Saylor and Alexander)

4. แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของโอลิวา (Oliva)
5. แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของโบซอง (Beauchamp)
6. แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของวิชัยวงษ์ใหญ่

แบบจำลองของไทเลอร์ ถือเป็นต้นแบบของการพัฒนาหลักสูตร ไทเลอร์ให้คำแนะนำว่า ในการกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร ทำได้ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ประกอบด้วยข้อมูลผู้เรียน ข้อมูลสังคมที่โรงเรียนตั้งอยู่ และข้อมูลเนื้อหาสาระวิชา นำข้อมูล

จากสามแหล่งนี้มาวิเคราะห์เชื่อมโยงเพื่อช่วยให้มั่นใจในข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา การเชื่อมโยงข้อมูลเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร (ฉบับร่าง) ต่อจากนั้นจึงกลั่นกรองด้วยปรัชญาการศึกษาของสถานศึกษาและจิตวิทยาการเรียนรู้

ไทเลอร์มองว่า นักการศึกษาจะต้องจัดการศึกษาที่มุ่งให้ความสำคัญกับสังคม ด้วยการยอมรับความต้องการของสังคม และในการดำเนินชีวิต ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มุ่งปรับปรุงสังคม ผู้สอนควรได้นำทั้งปรัชญาสังคมและปรัชญาการศึกษา มาเป็นเค้าโครงพิจารณาใน 4 ประเด็น คือ

1. ความจำเป็นและการระลึกได้ของแต่ละคน เป็นพื้นฐานของการเป็นมนุษย์ ไม่จำกัดว่าจะเป็นเชื้อชาติ สัญชาติ หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
2. โอกาสเพื่อการมีส่วนร่วมที่เปิดกว้างในทุกๆ ของกิจกรรมในกลุ่มสังคม
3. ให้การสนับสนุนของการเปลี่ยนแปลงมากกว่ามุ่งตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล
4. ความเชื่อและสติปัญญาเป็นดังวิธีของความคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสำคัญมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับอำนาจรัฐหรือผู้มีอำนาจ

ไทเลอร์ให้ความสำคัญในการใช้จิตวิทยา ไม่เพียงการตอบข้อค้นพบ เฉพาะบางเรื่องเท่านั้น หากยังใช้จิตวิทยาในฐานะทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งช่วยในการกำหนดกรอบโครงสร้างของกระบวนการเรียนรู้อีกด้วย ไทเลอร์กล่าวถึงความสำคัญของการกลั่นกรองด้วยจิตวิทยา สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้เราเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และสามารถคาดหวังผลจากกระบวนการเรียนรู้หรือไม่ก็ได้
2. ช่วยให้เราที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในจุดหมายที่เป็นไปได้ในระยะเวลาที่ยาวนานหรือความเป็นไปได้ ที่จะบรรลุผลในแต่ละช่วงอายุ
3. ช่วยให้ความคิดบางอย่างเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องการให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ และช่วงอายุซึ่งเป็นความพยายามสูงสุดที่จะเกิดผลดังความตั้งใจ เมื่อผ่านการกลั่นกรองแล้ว ไทเลอร์ให้คำแนะนำการวางแผนหลักสูตร 3 ประเด็น คือ การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ การจัดระบบโครงสร้างประสบการณ์เรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนต้องจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มุ่งจะพัฒนาทักษะการคิด ช่วยให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ ช่วยให้ได้พัฒนาเจตคติเชิงสังคม และช่วยให้ได้พัฒนาความสนใจ

แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของทาบ

ทาบามีความเห็นว่าหลักสูตรต้องถูกออกแบบโดยครูผู้สอนไม่ใช่คนอื่น โดยส่งเสริมการสร้างสรรคการสอนและการเรียนรู้ มากกว่าการออกแบบหลักสูตร แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Hilda Taba, 1962, p.10) มีทั้งหมด 7 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น

- ขั้นที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์
- ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหาสาระ
- ขั้นที่ 4 การจัดการเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ
- ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์เรียนรู้
- ขั้นที่ 6 การจัดการเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้
- ขั้นที่ 7 การตัดสินใจว่าจะประเมินอะไรและวิธีการประเมิน

วารุณีอศิว โภคิน (2554) นำเสนอแบบจำลองในการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ภายใต้แนวคิดของการวางแผนให้โอกาสในการเรียนรู้เพื่อบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องสำหรับประชากร ดังนี้

1. จุดหมาย วัตถุประสงค์และขอบข่ายที่ต้องการพัฒนา

จุดหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรถูกเลือกหลังจากการพิจารณาตัวแปรภายนอก เช่น ผลการศึกษาจากการวิจัยทางการศึกษา การรับรองมาตรฐาน ความเห็นของกลุ่มสังคมและอื่น ๆ

2. การออกแบบหลักสูตร

นักวางแผนหลักสูตรต้องดำเนินการออกแบบหลักสูตร ด้วยการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับขอบข่ายที่ต้องการพัฒนา ระบุวันเวลาและวิธีการในโอกาสการเรียนรู้ดังกล่าว การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึง ธรรมชาติของวิชา รูปแบบของสถาบันทางสังคมที่สัมพันธ์กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

3. การนำหลักสูตรไปใช้

ผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ในชั้นเรียน โดยจัดการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ และเลือกกลยุทธ์วิธีการสอนที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุผลการเรียนรู้

4. การประเมินหลักสูตร

นักวางแผนหลักสูตรและผู้สอนร่วมกันประเมินด้วยการเลือกเทคนิคการประเมินที่หลากหลาย การประเมินมีจุดเน้น 2 ประเภท คือ 1. การประเมินผลรวมของการใช้หลักสูตรทั้งโรงเรียน ประกอบด้วย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน 2. การประเมินกระบวนการหลักสูตรทั้งระบบ ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อตัดสินใจว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพเพียงใด

แบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของโอลิวาเป็นความสัมพันธ์อย่างละเอียดระหว่างองค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญครอบคลุมกระบวนการพัฒนาหลักสูตรตั้งแต่ต้นจนจบ นักพัฒนาหลักสูตรต้องทำความเข้าใจแต่ละขั้น โดยตลอดจากข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาหลักสูตรด้านปรัชญาถึงการประเมินหลักสูตร

จากข้อมูลที่ศึกษามาขั้นต้นนั้นสรุปได้ว่า จากต้นแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทยเลอร์

(Tyler) นักศึกษาที่ได้ทำการปรับปรุง และพัฒนารูปแบบของหลักสูตร ซึ่งมีผลกระทบต่อสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร เช่นแบบจำลองการพัฒนาหลักสูตรของทาบา ผู้วิจัยจึงตัดสินใจดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นตามรูปแบบของทาบา

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรมีดังนี้

จากการศึกษาข้อมูล และได้สรุปขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรมีดังนี้ (ชัยวัฒน์ สิริรัตน์, 2559, น.25-40)

1. คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ใช้ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม มากำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้าง และออกแบบหลักสูตร โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ประกอบ
2. ยกร่างเนื้อหาสาระ แต่ละกลุ่มประสบการณ์ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ และแต่ละรายวิชา โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชา และคณะกรรมการหลักสูตรร่วมกับผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชา เป็นผู้กำหนดผลการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ วางแผนการสอน ทำบันทึก ผลิตสื่อการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ทดลองใช้หลักสูตรในสถานศึกษานำร่อง และแก้ไขข้อบกพร่อง
4. อบรมผู้สอน ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าใจหลักสูตรใหม่
5. ปฏิบัติการสอน กิจกรรมการใช้หลักสูตรใหม่ มี 4 ประการ คือ
  - 5.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน คือ จัดทำวัสดุ สื่อการสอน
  - 5.2 ผู้บริหารจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคลากร (ครู) วัสดุหลักสูตร และบริการต่าง ๆ
    - 5.2.1 การสอน ผู้สอนประจำการ ทำหน้าที่ดำเนินการสอน
    - 5.2.2 การประเมินผล ประเมินทั้งผลการเรียนและหลักสูตร แล้วนำไปแก้ไข

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อเพิ่มความสามารถความรู้ ทักษะความชำนาญ และความเข้าใจ โดยมุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมถึงความพึงพอใจในการทำงาน ที่ตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้การอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม ดังนี้

ความหมายของการฝึกอบรม

ปริศนา เสร์บาง (2541, น.28) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นวิธีการหรือกระบวนการที่มีแบบแผน ขั้นตอนมุ่งพัฒนาบุคลากร ให้ได้รับความรู้ใหม่ๆ มีความชำนาญในการปฏิบัติงานมากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ลุล่วงด้วยดีและประหยัดทรัพยากร

เพ็ชรี ฐประวิเชตร์ (2550, น.7) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคล โดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitude) อันจะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2551, น.10) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะ และแลกเปลี่ยนทัศนคติ ตามความมุ่งหวัง ที่กำหนดไว้อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการเรียนการสอน ในชั้นเรียนหรือที่ทำงานก็ได้

ชูชัย สมितिไกร (2554, น.5) ที่อธิบายว่า การฝึกอบรม (Training) คือกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความรู้หรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) ของบุคลากรอันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นการฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่ถูกจัดขึ้นมา เพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น เช่น เป็นหัวหน้างานที่สามารถบริหารงานและบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีขึ้น

จากที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่า การฝึกอบรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น โดยคำนึงถึงเหตุผล ความสำคัญ หรือความต้องการของบุคคลและองค์กร มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ วิธีดำเนินการ และการประเมินผลอย่างชัดเจน เพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้เกิดความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการทำงาน และส่งผลต่อการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคม

ความสำคัญของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีความสำคัญต่อองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

วิจิตร อวาทกุล (2540, น.163) กล่าวว่า การฝึกอบรมจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานใหม่และให้ผู้ที่มิประสบการแล้วทำงานได้ดีขึ้น ทั้งทางคุณภาพและเฉพาะรู้วิธีการทำงานที่ถูกต้อง รู้จากใช้เครื่องมือช่วยในการทำงาน สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพที่ทำงานได้ดี ช่วยลดปัญหาในการปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญของคนที่ทำงานดีขึ้น มีการชมเชยการกระทำโดยผู้ปฏิบัติเอง ลดอุบัติเหตุ ลดความสิ้นเปลือง และเป็น การเสริมสร้างความมั่นคงขององค์การ

กิตติ พชรวิชัย (2544, น.447-448) ได้กล่าวถึงความสำคัญการฝึกอบรมไว้ดังนี้

การจัดหรือการรับอบรมเพื่อสร้างความประทับใจให้พนักงานที่เริ่มทำงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น เตรียมขยายองค์การ พัฒนางานขององค์การ ให้ทันกับ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้พนักงานขององค์การ ให้เกิดความ มั่นคงการทำงาน เพิ่มพูนวิทยาการที่เป็นประโยชน์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตพนักงานองค์การ ลดงบประมาณค่าวัสดุอุปโภคบริโภค สร้างความสามัคคีในหมู่พนักงาน เป็นวิธีการเห็นประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังเป็นส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตของบุคคล

มโนญ ไชยทองศรี (2544, น.90-91) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่จำเป็นต้องการฝึกอบรมให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

1. สถานศึกษาไม่สามารถผลิตบุคคลที่สามารถปฏิบัติงานได้ทันที การฝึกอบรมให้แก่ผู้จบการศึกษาจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติที่ดีและเพียงพอก่อนที่จะเริ่มลงมือปฏิบัติงาน
2. การฝึกอบรมเป็นวิธีที่ดีต่อผู้ปฏิบัติงานเกิดความสามารถทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
3. ความต้องการของผู้ปฏิบัติงานในการที่จะมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพนั้น ๆ จึงพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเอง เพื่อให้มีโอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อหน่วยงานและสร้างขวัญกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย
4. การฝึกอบรมเป็นวิธีการพัฒนาบุคคลที่ประหยัดที่สุด ทั้งในด้านเวลาและงบประมาณค่าใช้จ่าย การฝึกอบรมเป็นการให้ประสบการณ์ตรงที่สามารถปรับปรุงและพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ดีกว่าให้ผู้ปฏิบัติงานทดลองกระทำ เพื่อหาประสบการณ์เอง ซึ่งอาจเกิดความผิดพลาด สิ้นเปลืองเวลา ค่าใช้จ่ายและอาจเกิดอันตรายได้

จากที่สำคัญและความจำเป็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ความจำเป็นที่หน่วยงานต้องฝึกอบรมบุคลากรแบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ความจำเป็นของบุคลากรในหน่วยงานที่ต้องการพัฒนาตนเองเพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย จึงต้องฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน
2. ความจำเป็นของหน่วยงานที่ต้องการประสิทธิผล จากการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของบุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดจากการขยายตัวของหน่วยงาน นโยบาย โครงสร้างและวิธีการปฏิบัติงานที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาปรับปรุงงาน ปฏิบัติงานของบุคลากร ให้สอดคล้องกับองค์กร
3. ความจำเป็นของสังคมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ต้องการพัฒนาปรับปรุงให้เข้ากับสังคมโลก เนื่องจากสภาพทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

วิจิตร อวาทะกุล (2550, น.69) กล่าวว่า การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ที่เห็นเด่นชัดมีดังนี้

1. เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น เทคนิคการปฏิบัติงานและสังคม
2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้มีความรู้ เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเฉพาะเรื่องที่ได้รับผิดชอบ

3. เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูน ความรู้ ความเข้าใจ ความคิดในเรื่องต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ กลั่นกรองสัมพันธ์ปัจจัยต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันในสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
4. เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรเกิดแรงจูงใจในการทำงานด้วยตนเอง และใช้ความคิดอ่าน อย่างรอบคอบ ทำงานด้วยฝีมือและมีความเต็มใจในการปฏิบัติงาน โดยมีต้องรอคำสั่งให้ทำงาน
5. เพื่อเพิ่มความสามารถการทำงานและความสามัคคี ที่จะพัฒนาตนเอง และงานให้ดีขึ้น และเจริญงอกงาม

สมคิด บางโม (2551, น.14) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมว่า การฝึกอบรม เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการทำงานเฉพาะอย่าง อาจจำแนกวัตถุประสงค์ ในการฝึกอบรมได้ 4 ประการ เรียกว่า KUST ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge: K) ให้มีความรู้ ทฤษฎี แนวคิดในเรื่องที่อบรม เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน
2. เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ (Understand: U) เป็นลักษณะที่ต่อเนื่องจากความรู้ ก็คือ เมื่อรู้หลักการและทฤษฎีแล้วสามารถตีความ แปลความ ขยายความ และอธิบายให้คนอื่นทราบได้ รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
3. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ (Skill: S) ในการปฏิบัติโดยอัตโนมัติ เช่น การใช้เครื่องมือต่าง ๆ
4. เพื่อพัฒนาเจตคติ (Attitude: A) หรือเพิ่มพูนความรู้สึที่ดี ๆ ต่อองค์การ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2551, น.7-8) กล่าวถึงจุดประสงค์ทั่วไปของการฝึกอบรมเพื่อต้องการ ให้บุคลากรได้ที่เข้ารับการฝึกอบรมได้พัฒนา 3 ด้าน ด้วยกันคือ 1. พัฒนาความรู้ (Knowledge) 2. พัฒนาทักษะ (Skill) 3. พัฒนาทัศนคติ (Attitude) โดยคาดหวังว่าเมื่อบุคคลได้รับการฝึกอบรม และเกิดการพัฒนาคำว่าความรู้ทักษะและทัศนคติแล้ว เมื่อกลับไปปฏิบัติงานจะก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior Change) ในการปฏิบัติงาน ทำให้การปฏิบัติงานได้ผลดีขึ้น เพราะฉะนั้นจุดมุ่งหมายสำคัญสูงสุดของการฝึกอบรม คือเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการปฏิบัติงาน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม คือ สิ่งที่กำหนดทิศทางของ การฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติ ให้กับบุคลากรขององค์กร ให้สามารถปฏิบัติงาน อย่างเต็มประสิทธิภาพ และทันต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี ซึ่งเป็น หัวใจหลักของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

ประเภทของการฝึกอบรม

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2554, น.12-10) ได้เสนอแนวคิดและวิธีการแบ่งประเภทของหลักสูตร การฝึกอบรมไว้ ดังนี้

1. แบ่งโดยยึดช่วงเวลาเป็นหลักแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

1.1 การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre-service Training) เป็นการฝึกอบรม เพื่อเตรียมบุคลากร ก่อนเข้ารับหน้าที่ใหม่ให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมจะเน้นเรื่องจำเป็นในการปฏิบัติงานอย่างละเอียดทุกด้าน ซึ่งจะรวมถึง การสร้างทักษะและเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน

1.2 การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In-Service Training) เป็นการฝึกอบรม อันมีสาเหตุมาจากตัวผู้ปฏิบัติงานเอง ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติ แก่ผู้เข้ารับการอบรม ให้สามารถปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น หรือช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

2. แบ่งโดยยึดลักษณะของวิธีการฝึกอบรมเป็นหลัก

2.1 การฝึกปฏิบัติงานปกติในที่ทำการ (On the Job Training or Desk Training) เป็นการฝึกอบรมระหว่างการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเข้าใจถึงวิธีการทำงานที่ถูกต้อง เหมาะสม ผู้เข้าอบรมจะเกิดการเรียนรู้ได้จากการฝึกปฏิบัติของตนเองเป็นหลัก ในช่วงหลัง การฝึกอบรมแบบนี้ ผู้เข้าอบรมจะปฏิบัติงานตามคู่มือ ขั้นตอน และรายละเอียด

2.2 การฝึกอบรมนอกสถานที่ทำงาน (Off the Job Training) เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที หรือพร้อมที่จะเข้ารับการฝึกปฏิบัติงานปกติ หรือใช้เพื่อลดค่าใช้จ่ายหรือ ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหากใช้การฝึกอบรมแบบการฝึกปฏิบัติปกติ การฝึกอบรมแบบนี้มีลักษณะ การฝึกอบรมแบบห้องเรียน (Classroom Training)

3. แบ่งตามจำนวนผู้เข้ารับการอบรม

3.1 การฝึกอบรมรายคน เป็นการฝึกอบรมเฉพาะราย ตามความจำเป็นในการฝึกอบรม ของบุคคลรายนั้น ๆ โดยอาจอบรมปฐมนิเทศเป็นรายตัว การฝึกอบรมขณะปฏิบัติงาน การจัด ฝึกอบรมด้วยตัวเองทางไปรษณีย์หรืออาจใช้เทคนิคบริหารอื่น ๆ

3.2 การฝึกอบรมเป็นคณะ เพื่อให้กับกลุ่มบุคลากร ซึ่งมีลักษณะความจำเป็น ในการฝึกอบรมเหมือนกันที่ละจำนวนมาก ๆ หรือเรียกว่า Classroom Training

4. แบ่งตามลักษณะเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม โดยผู้เข้าอบรมจะเป็นบุคลากรซึ่งดำรง ตำแหน่งและระดับต่างกัน จึงอาจมีการกำหนดหลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละด้าน และแบ่งประเภท การฝึกอบรมออกเป็นด้านต่าง ๆ ตามลักษณะของหลักสูตรฝึกอบรม

5. แบ่งตามลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย หรือกลุ่มบุคลากรในโครงสร้างขององค์กร ซึ่งจะเชื่อมโยงกับลักษณะของหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่

5.1 การฝึกอบรมสำหรับบุคลากรแต่ละระดับตามแนวนอนในโครงสร้างขององค์กร เพื่อให้ความรู้ทั่วไป

5.2 การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรตามแนวขององค์กร เป็นการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้หรือสร้างความสามารถเฉพาะตามความจำเป็นในการฝึกอบรมของตำแหน่งนั้น ๆ

6. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมได้ดังนี้

- 6.1 การฝึกอบรมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้ว
- 6.2 การฝึกอบรมเพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นมาในอนาคต
- 6.3 การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงขึ้นในระยะยาว

ชูชัย สมितिไกร (2554, น.7-10) กล่าวว่า การฝึกอบรมบุคลากรมีหลายประเภท และสามารถจำแนกตามเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ ดังต่อไปนี้

1. แหล่งของการฝึกอบรม เกณฑ์ประเภทนี้มีลักษณะ ดังนี้

1.1 การฝึกอบรมภายในองค์กร (In-House Training) การฝึกอบรมแบบนี้จัดขึ้นภายในสถานที่ทำงาน โดยหน่วยฝึกอบรมขององค์กรจะเป็นผู้ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร กำหนดตารางเวลา และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายนอกและภายในองค์กรมาเป็นวิทยากร ซึ่งจะมีชื่อดีว่า องค์กรสามารถกำหนดหลักสูตรฝึกอบรม ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานของ องค์กรได้อย่างเต็มที่ แต่ข้อเสียก็คือองค์กรอาจจะต้องทุ่มเททรัพยากร เนื่องจากจำเป็นต้องเป็น ผู้รับผิดชอบการดำเนินการทั้งหมด

1.2 การซื้อการฝึกอบรมจากภายนอก มีพนักงานไม่มาก และไม่มีหน่วยฝึกอบรม เป็นของตนเอง

2. การจัดประสบการณ์การฝึกอบรมในห้องเรียน โดยจัดขึ้นในขณะที่ผู้รับฝึกอบรม กำลังปฏิบัติงานอยู่ หรือหยุดพักการปฏิบัติงานไว้ชั่วคราว

2.1 การฝึกอบรมในงาน (On-The-Job Training) โดยการให้ผู้รับการฝึกอบรมลงมือ ปฏิบัติงานในสถานที่ทำงานจริง ๆ ภายใต้การดูแลเอาใจใส่ของพนักงานซึ่งทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง

2.2 การฝึกอบรมนอกงาน (Off-The-Job Training) ผู้รับฝึกอบรมจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสถานที่ฝึกอบรมโดยเฉพาะ และต้องหยุดพักการปฏิบัติงานภายในองค์กรไว้เป็นเวลาชั่วคราว จนกว่าการฝึกอบรมจะเสร็จสิ้น

3. ทักษะที่ต้องฝึก

- 3.1 การฝึกอบรมทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills Training)
- 3.2 การฝึกอบรมทักษะด้านการจัดการ (Managerial Skills Training)
- 3.3 การฝึกอบรมทักษะด้านการติดต่อสัมพันธ์ (Interpersonal Skills Training)

4. ระดับชั้นของพนักงานที่เข้ารับการฝึกอบรม

- 4.1 การฝึกอบรมระดับพนักงานปฏิบัติการ (Employee Training)
- 4.2 การฝึกอบรมระดับหัวหน้า (Supervisory Training)
- 4.3 การฝึกอบรมระดับผู้จัดการ (Managerial Training)
- 4.4 การฝึกอบรมระดับผู้บริหารชั้นสูง (Executive Training)

จากประเภทการฝึกอบรมที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดประเภทการฝึกอบรมจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม และยังมีการจัดประเภทของการฝึกอบรมที่ดูจากระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม ซึ่งเป็นการฝึกอบรมก่อนประจำการและระหว่างประจำการ หรือเป็นการฝึกอบรมตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม เช่น การฝึกอบรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นคณะ

รูปแบบการฝึกอบรม

แนวคิดของเบเดอร์และบลูมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจำเป็นต้องมีหลักสูตรที่ดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และการวางแผนที่ดี เจน เวลลา (Vella, 1995, pp.10-14) ได้เสนอแนะแนวทางในกาวางแผนเพื่อจัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร ในองค์กรทั่วไปได้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ไว้เป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้อบรมหรือเป้าหมายคือใคร (Who) เป็นการตอบคำถามเพื่อให้ทราบว่าผู้มีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเป็นใคร จำนวน และความคาดหวังทั้งหมดเท่าใด
2. เหตุผลของการฝึกอบรม (Why) เป็นการแสวงหาคำตอบเพื่อเปิดเผยสถานการณ์ วิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม
3. เวลาในการจัดการฝึกอบรม (When) ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมนั้นควรเป็นอย่างไร เมื่อไร ระยะเวลาเท่าใด
4. สถานที่จัดการฝึกอบรม (Where) เป็นการบอกให้ทราบว่า สถานที่จัดควรเป็นที่ใดถึงจะเหมาะสมกับการฝึกอบรม
5. เนื้อหาของหลักสูตรเน้นอะไร (What) เนื้อหาเน้นหนักทางใดใดในการฝึกอบรม ได้แก่ ทักษะ ความรู้ หรือ เจตคติ ต่อสิ่งที่องค์กรคาดหวังไว้
6. สิ่งที่คาดหวังคืออะไร (What for)
7. โครงสร้างของการฝึกอบรมเป็นอย่างไร (How) ซึ่ง แยกออกเป็น 5 ส่วน คือ การเตรียมการ การแนะนำ แนวคิดและทฤษฎี การฝึกปฏิบัติ และส่วนของการปิดส่วนการออกแบบ ที่ให้การฝึกอบรมเป็นการฝึกปฏิบัติการ โดยเน้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ ให้เกิดการพัฒนาการตามขั้นตอนของซิลเบอร์แมน (Melvin L. Silberman, 1998, pp.15-16) ดังนี้

1. ประเมินความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (Assess the Need for Training and the Participants)
2. ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ทั่วไป (Set General Learning Goals)
3. ตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Specify Objectives)
4. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ (Design Training Activities)
5. เรียงลำดับความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกอบรม (Sequence Training Activities)

6. เริ่มปฏิบัติการตามแผนการรายละเอียดทั้งหมด (Star Detail Planning)
7. ทบทวนรายละเอียดเกี่ยวกับการออกแบบ (Revise Design Details)
8. ประเมินผลโปรแกรมการฝึกอบรม (Evaluate the Total Result)

สรุปได้ว่า รูปแบบการฝึกอบรมในแต่ละแนวคิดนั้นจะมีกระบวนการฝึกอบรมที่สำคัญเหมือนกันอยู่ 3 ขั้นตอนคือกิจกรรมก่อนการปฏิบัติการฝึกอบรม (Pre - Implementation) กิจกรรมระหว่างการฝึกอบรม (During Implementation) การจัดบันทึกเอกสารและสุดท้ายเป็นกิจกรรมหลังการฝึกอบรม (Post - Implementation)

การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

การประเมิน หมายถึง กระบวนการพิจารณา เพื่อให้ทราบว่าการกระทำ กิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นเกิดผลอย่างไร โดยการสังเกต เก็บข้อมูล ตัวเลขของผลที่ออกมา แล้วเอามาเปรียบเทียบหรือวัดกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน จากนั้นสรุปหรือตัดสินใจว่าดีหรือไม่ดี สูงหรือต่ำกว่ามาตรฐานมากน้อยเพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขตรงไหน

Daniel L. Stufflebeam (1967, pp.23-29) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินเรียกว่า ชิปปโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context Evaluation: C)
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I)
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P)
4. การประเมินผลผลิต(Product Evaluation: P)

สรุปว่า การเลือกวิธีการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม โดยการสังเกต เก็บข้อมูล ตัวเลขของผลที่ออกมา แล้วเอามาเปรียบเทียบหรือวัดกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน และควรต้องสอดคล้องกับเนื้อหา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของคำว่า “พึงพอใจ” ว่าหมายถึง รัก ชอบใจ และให้ความหมายของคำว่า “พอใจ” ว่าหมายถึง สมใจ ชอบใจ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารวิชาการต่าง ๆ พบว่าได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจไว้หลายความหมายดังนี้

วีรพ พวรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์

ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้าม อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

กาญจนา อรุณสุขขรจี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าคุณค่า ความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

เกียรติศักดิ์ ท้าวเชื่อน (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจ มนุษย์ซึ่งแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลได้คาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้อย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมาก เมื่อได้รับการตอบสนองด้วยดี ก็จะมี ความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้าม หากไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ก็อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อยเพียงใด

พรรณราย จิตเจนการ (2558, น.8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบใจหรือไม่ชอบใจของบุคคลที่มีต่อผลิตภัณฑ์และบริการต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างกันไป โดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ระดับความพึงพอใจนั้นเกิดจากสิ่งที่ได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับความคาดหวังที่ตั้งไว้ว่าจะได้รับการตอบสนองความต้องการให้ได้มากที่สุด ถ้าสิ่งที่ได้รับไม่ถึงความคาดหวังที่ตั้งไว้ ย่อมผิดหวังและไม่มีความพึงพอใจ ในทางกลับกัน หากสิ่งที่ได้รับมี เท่ากับสิ่งที่คาดหวัง ย่อมมีความพึงพอใจ และยิ่งหากสิ่งที่ได้รับมีมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง บุคคลนั้นย่อมมีความพึงพอใจอย่างมาก

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2560, น.286) กล่าวว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจชอบมากหรือน้อย หรือไม่ชอบมากหรือน้อยก็ได้ เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างคงทนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนไป บุคคลที่มีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใด อาจเลือกที่จะทำหรือไม่ทำสิ่งนั้นก็ได้

จากการตรวจสอบเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นตรงกันข้าม หากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ปรียากร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้มีการสรุปว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานนั้นมี 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านบุคคล (Personal Factors) หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบ เวลาในการทำงาน การศึกษา เงินเดือน และความสนใจ เป็นต้น
  2. ปัจจัยด้านงาน (Factor in the Job) ได้แก่ ลักษณะของงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน และสภาพทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น
  3. ปัจจัยด้านการจัดการ (Factors Controllable by Management) ได้แก่ ความมั่นคงในงาน รายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพการทำงาน เพื่อนร่วมงาน ความรับผิดชอบ การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา และความศรัทธาในตัวผู้บริหาร
- พิทักษ์ ตรุษทิม (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมิน ว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยา คือเฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มีกระตุ้น
- สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมีด้วยกัน 4 ประการ คือ
1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่าง ๆ
  2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
  3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
  4. ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological)

เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับคามนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ فروยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory Motivation)

เอกรินิต พรหมรักษา (A.H.Maslow) ค้นหาริธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดัน โดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเอง แต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

- 1.1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค
- 1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย
- 1.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน
- 1.4 ความต้องการ การยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือ และสถานะทางสังคม
- 1.5 ความต้องการให้ตน ประสบความสำเร็จ (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของ فروยด์

ซิกมันด์ فروยด์ ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม فروยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พุดคำที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผล และมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก

ซารินี เดชจินดา (2535) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใด ๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological Hedonism) เป็นธรรมชาติของความสุขที่พอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความสุขแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด ๆ

2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistic Hedonism) เป็นทรศณะของความพอใจว่า มนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป

3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (Ethical Hedonism) ทรศณะนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุข เพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

สรุปว่า บุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก

การวัดความพึงพอใจ

ภณิดา ชัยปัญญา (2541, น.11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะ กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็จริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การวัดทัศนคติ และการใช้แบบสำรวจความรู้สึก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ ผู้วิจัยได้รวบรวมและนำเสนอผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน ดังนี้

เกศรา อินทนนท (2553) ในงานวิจัย เรื่อง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT กำหนดจุดประสงค์ดังนี้ 1. ศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน 2. ศึกษาความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ด้านก่อนเรียนและหลังเรียน 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT 2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT 4. กรอบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. ภายหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยที่คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน 2. มีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น 3. ความคิดเห็น ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2553) ในการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในด้าน ต่าง ๆ ได้แก่จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา วิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และ แจกแบบสอบถามนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยได้ทราบถึงสภาพและลักษณะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนดังนี้ 1. ความคิดเห็นของครูผู้สอน ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นครูที่จบการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน รับผิดชอบ สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีภาระการสอน 20 – 22 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรมภาษาจีนมาแล้ว วัตถุประสงค์ของการจัดการ

เรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาจีน สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ เนื้อหาของวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาจีน โดยมีการเสริมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเสริมเนื้อหาการติวข้อสอบ เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิธีการสอนที่ใช้ในการสอนภาษาจีนมี หลากหลายวิธี เช่น การฝึกสนทนา อธิบายไวยากรณ์ และฝึกแต่งประโยคหรือข้อความ และการคัด ตัวอักษรจีน มีการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดบอร์ด จัดนิทรรศการ ตาม เทศกาล การประกวดร้องเพลงจีน เป็นต้น สื่อการสอนที่ใช้มีหลากหลายรูปแบบ เช่น CD เพลง VCD หนังสือ นิตยสาร วารสาร อันจี้กวง เว็บไซต์ เป็นต้น ส่วนการวัดและประเมินผล ใช้เกณฑ์คะแนน 80 : 20 และ 70 : 30 ซึ่งมีการเก็บคะแนนระหว่างภาคจากแบบฝึกหัด การสอบย่อยในแต่ละทักษะ สอบกลางภาค และ สอบปลายภาค ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนสอนภาษาจีน พบปัญหาเรื่อง เอกสารและหนังสือที่ใช้สอนในแต่ละโรงเรียน ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการสอนและสื่อ การสอนที่เป็นมาตรฐาน ปัญหาเรื่องขาดห้องภาษา และ อุปกรณ์ฝึกทักษะ เนื้อหาของแบบเรียนกับ ข้อสอบที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันมาก ทำให้นักเรียนต้ององเรียนเสริมเพื่อการสอบ 2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาจีน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุของนักเรียนส่วนใหญ่คือ 16 ปี 17 ปีและ 18 ปี นักเรียนคิดว่า เนื้อหาของวิชา ภาษาจีนที่เรียนมีความเหมาะสมปานกลาง ในด้านวิธีการสอนนักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีวิธีการสอน ที่เน้นปฏิบัติมาก โดยเฉพาะการสอนแบบเน้นทักษะการเขียน การอ่าน และการพูด ในด้านกิจกรรม การเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติมากคือ อาจารย์ให้นักเรียนคัด คำศัพท์เป็นการบ้าน ในด้านสื่อการสอน พบว่า มีการใช้สื่อการสอนเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนการวัดและประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมปานกลาง

ทลี หยาง (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน สำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีทักษะทางการเขียนตัวอักษรจีนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน ตัวอักษรจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีทักษะ ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติมากคือ อาจารย์ให้นักเรียนคัด คำศัพท์เป็นการบ้าน ในด้านสื่อการสอน พบว่า มีการใช้สื่อการสอนเหมาะสมในระดับปานกลาง

พจนศิริพันธ์ ลิ้มปิ่นนันทน์ (2558) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานในรายวิชา มัลติมีเดียและแอนิเมชัน 2 มิติและ 3 มิติ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โครงงานเป็นฐานในรายวิชา มัลติมีเดียและแอนิเมชัน 2 มิติ และ 3 มิติส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจการเขียนโปรแกรมด้วยภาษา Action Script 3 มากขึ้น สามารถพัฒนาสื่อ เพื่อการศึกษา

บนแท็บเล็ตที่ใช้ระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ได้ 2. นักศึกษาที่เรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐานมีผลการเรียนรู้ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักศึกษา มีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

รัตนชนก เมืองเชียงหวาน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมวิชา ภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นราชบุรีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่องคำศัพท์ภาษาจีนข้อมูลท้องถิ่นราชบุรี หลังการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรอยู่ในระดับดีเยี่ยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีความสามารถ ด้านภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นราชบุรี อยู่ในระดับดีเยี่ยม นักเรียนมีผลการเรียนรู้เรื่อง ข้อมูลท้องถิ่นราชบุรี หลังการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมวิชาภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นราชบุรีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด

ลีหุยน ชวน (2559) ทำงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้น พื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้น พื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สร้างขึ้นมีเกณฑ์ประสิทธิภาพเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม E1 / E2 เท่า กับ 80.54/92.04 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุด กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้น พื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อยู่ในระดับมาก

อวยอวย ส่อง และ สิทธิพล อาจอินทร (2559) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานรวมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ใน ชุมชน ผลการศึกษา พบว่า 1. หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ พัฒนาขึ้นใหม่ในรายวิชา จ15201 ภาษาจีน ตามหลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา พุทธศักราช 2558 ซึ่งหน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ 1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้และ เวลาเรียน/ชั่วโมง 2. เป้าหมายการเรียนรู้ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. ชิ้นงาน/ภาระงาน การวัดและประเมินผล และ 4. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ส่วนความเหมาะสมและความสอดคล้อง ของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.46) 2. ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน พบว่า โดยภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้าน พบว่า ทักษะการฟัง การพูด และการอ่านหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะ ด้านการเขียน หลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเฉลี่ยเท่ากับ 71.04 คิดเป็นร้อยละ 71.04 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00

2. นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการรวมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อ้ายผิง จิ่ง (2559) ได้ทำงานวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เพื่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีน ด้าน หลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอยู่ในระดับมาก คือด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และครูสอนภาษาจีน ใน 5 ด้านจำแนก ตามตำแหน่งงาน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

เสี่ยวหมิ่น หลี และสิรินาถ จงกลกลาง (2560) ได้ทำงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า 1. หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นใหม่ในรายวิชาจ15201 ภาษาจีน ตามหลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พุทธศักราช 2558 ซึ่งหน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ 1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียน/ชั่วโมง 2. เป้าหมายการเรียนรู้ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. ชิ้นงาน/ภาระงาน การวัดและประเมินผล และ 4. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ส่วนความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.46) ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน พบว่า โดยภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้าน พบว่า ทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะ

ด้านการเขียน หลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ปีงหลัง จีอง (2561) ในงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้ 1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน 3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งหมด 26 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน 2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน 3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1. ความถี่ 2. ค่าร้อยละ 3. ค่าเฉลี่ย 4. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5. ค่าประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.27/80.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้มีการพัฒนาขึ้น เนื่องจากมีนักศึกษาและครูผู้สอนที่สนใจศึกษาทฤษฎี และเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียน เป็นจำนวนมาก ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังมีประสิทธิผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Ronnaphol Masuntisuk. (2008) ได้สำรวจบริบทของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ผู้วิจัยได้สรุปผลการสำรวจดังนี้

1. ด้านจำนวนนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนในประเทศไทย จากโรงเรียนที่สำรวจ 111 แห่ง พบว่า มีนักเรียนที่เรียนภาษาจีนเป็นจำนวนมากกว่า 328,700 คน
2. ด้านหลักสูตรภาษาจีน จากผลการสำรวจพบว่า หลักสูตรภาษาจีนในประเทศไทยยังไม่เป็นระบบ การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกัน
3. ด้านหนังสือภาษาจีน หนังสือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยมีหลากหลายรูปแบบ แต่ก็มีข้อบกพร่อง เช่น ไม่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและโรงเรียน
4. ด้านครูผู้สอน ครูที่สอนภาษาจีนมีสองประเภท คือครูไทยและครูจีน และมีจำนวนใกล้เคียง

เคียงกัน แต่ครูที่สอนภาษาจีนบางคนไม่มีประสบการณ์ทางการสอน หรือไม่ได้จบสาขาวิชาการศึกษา ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งขาดความมุ่งมั่นในการสอน

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน เนื่องจาก ผู้บริหารของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนขาดความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน ซึ่งไม่มีระบบและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน

Wu, Z. (2014) ศึกษาเกี่ยวกับการสอนตัวอักษรภาษาจีนแก่ชาวต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าวิธีการสอนตัวอักษรภาษาจีนที่นิยมใช้ในปัจจุบันนี้ คือ

1. ไม่เรียนตัวอักษรภาษาจีน เนื่องจากเรียนยาก แต่เรียนภาษาจีนด้วยระบบเสียงแทนตัวอักษร
2. เรียนตัวอักษรภาษาจีนตามที่ปรากฏในแต่ละบทเรียน โดยไม่คำนึงถึงลำดับก่อนหลัง และลำดับความยากง่าย ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยว่า การสอนตัวอักษรภาษาจีนให้แก่ชาวต่างประเทศควรทำตามหลักการ ดังต่อไปนี้

- 2.1 วิธีการสอนต้องสอดคล้องกับลักษณะการจดจำของตัวอักษรภาษาจีน
- 2.2 การสอนต้องทำตามลำดับขั้นตอน คือ สอนจากง่ายไปหายาก จากน้อยไปหามาก
- 2.3 หนังสือประกอบการเรียนการสอนต้องมีลักษณะเข้าใจง่ายและไม่ตึงเครียด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน สรุปว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนจำเป็นต้องมีการถ่ายทอดความรู้โดยครู ด้วยวิธีสอนทางตรงในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยจัดลำดับเนื้อหาตามความยากง่าย อีกทั้งมีการให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียน ซึ่งผลจากการปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่สูงขึ้น และมีความสุขในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการจัดทำหลักสูตร ดังนี้

1. ดำเนินการจัดหลักสูตรตามแนวคิดทฤษฎีของทาบ่า (Hilda Taba 1962, p10) ที่กล่าวไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ขั้นที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 4 การจัดการเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดการเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 7 การตัดสินใจว่าจะประเมินอะไรและวิธีการประเมิน

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบสอดแทรก ด้วยหลากหลายวิธีสอน เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยเทคนิคแบบต่อภาพ (Jigsaw) แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) และแบบทีมแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) และวิธีสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) และวิธีสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning :PBL)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 165 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบริบทการใช้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยใช้แบบสอบถามชนิดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับเด็กประถมศึกษา และศึกษาแนวคิด ทฤษฎี กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

3. ร่างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
4. นำร่างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ไปประเมินความเหมาะสม ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.97)
5. ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำหลักสูตรฉบับสมบูรณ์
ระยะที่ 2 ศึกษาผลการใช้หลักสูตร
  1. นำหลักสูตรไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงเวลาในการใช้หลักสูตร

	หน่วยการเรียนรู้	ระยะเวลา / ชั่วโมง
1	เปิดประตูสู่เมืองจีน	4
2	มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ	7
3	การแนะนำตัว	3
4	ครอบครัวของฉัน	3
5	สัมผัสวัฒนธรรมจีน	3
รวม	5	20

2. วัดและประเมินความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ของผู้เรียนในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
3. วัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
4. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
5. นำผลคะแนนด้านความสามารถทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และผลสัมฤทธิ์มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
2. แบบประเมินหลักสูตรฉบับร่าง
3. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
4. หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
5. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผนรวม 20 ชั่วโมง
6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
8. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. แบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
แบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้
  - 1.1 ศึกษาเอกสารทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการจำเป็นและบริบทพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับชั้นประถมศึกษา และวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน
  - 1.2 ร่างข้อคำถามที่ใช้ในแบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
  - 1.3 นำร่างข้อคำถามที่ใช้ในแบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.99) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการประเมิน จากนั้นเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.87
  - 1.4 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนฉบับสมบูรณ์ หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

2. แบบประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

2.1 หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้ (พัฒนาตามแนวคิดของ Hilda Taba)

2.1.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสำรวจความต้องการทางการเรียนจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ทำการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน ในด้านข้อมูลพื้นฐานภาษาจีนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ ภายหลังจากการได้ระบุถึงความต้องการของนักเรียนพร้อมกับวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เข้ารับฝึกอบรมเกิดความรู้ และความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

2.1.3 การเลือกเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้จะเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหา และเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเหมาะสมและมีความสำคัญกับผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาสาระที่ได้จากการสำรวจความต้องการจำเป็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยมีเนื้อหา ดังนี้ เปิดประตูสู่เมืองจีน ฉันทน์เป็นคนไทย ครอบครัวที่ฉันรัก ความฝันของฉัน และตำนานเทศกาลไหว้พระจันทร์

2.1.4 การจัดการเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ การจัดลำดับเนื้อหาวิชา เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

2.1.5 การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ ผู้วิจัยจะทำกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชาและสภาพผู้เรียน สื่อประกอบการฝึกอบรมเป็นการกำหนดสื่อประกอบ กระบวนการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม การฝึกอบรมเพื่อช่วยพัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งกิจกรรมเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม จึงได้ออกสื่อเป็น เอกสาร ใบความรู้ ใบกิจกรรม แผ่นพับ และของจริง

2.1.6 การจัดการเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยเป็นคนตัดสินใจจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน กิจกรรมการฝึกอบรม เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตร และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และการรู้จักปฏิบัติจริง ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม แต่ละกิจกรรมเป็น 4 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นให้ตระหนัก ขั้นที่ 2 รู้จักและเข้าใจ ขั้นที่ 3 เต็มใจพร้อมปฏิบัติ ขั้นที่ 4 พัฒนาสู่ขั้นเรียนหรือ

ชุมชน (ชลายุทธ์ คุรุชเมือง และคณะ 2551, น.5-6)

2.1.7 การตัดสินใจว่าจะประเมินอะไรและวิธีการประเมิน นักพัฒนาหลักสูตร จะช่วยตัดสินใจว่า มีจุดมุ่งหมายข้อใดบ้าง ที่ผู้เรียนได้บรรลุ ส่วนผู้วิจัยจะคัดเลือกเทคนิค วิธีการประเมินที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน การประเมินการฝึกอบรม เป็นการประเมิน กระบวนการ และรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบว่าเป็นผลที่พึงพอใจมากน้อยเพียงใด โดยการประเมิน ต้องมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงเน้นการประเมินก่อนการฝึกอบรม ระหว่าง ฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม

2.2 จัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบอรมการสื่อสารภาษาจีน เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

2.3 หาคุณภาพของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบอรมการสื่อสาร ภาษาจีน เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

2.3.1 นำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบอรม ฯ เสนอต่อ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.2 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.99) คือ ด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินความ สอดคล้อง ความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข

2.4 การประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบอรม

2.4.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร ใช้ประเมินความ เหมาะสมของหลักสูตรกับองค์ประกอบของหลักสูตรมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 16 รายการตามแบบการประเมิน ความสอดคล้องโครงร่างหลักสูตรของชลายุทธ์ คุรุชเมือง (2555, น.113-117) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ประเมินความสอดคล้อง

2.4.2 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม ใช้เพื่อประเมินความเหมาะสม ของชื่อกิจกรรม ชื่อหน่วยการเรียนรู้ จุดประสงค์ย่อย เนื้อหาสาระ วิธีการจัดฝึกอบอรม แหล่งเรียนรู้ สื่อประกอบการฝึกอบอรม การวัดและประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 57 รายการ โดยปรับปรุงตาม แบบการประเมินความเหมาะสมโครงร่างหลักสูตรของ ชลายุทธ์ คุรุชเมือง (2550, น.113-117)

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบ คุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี หลักการ และกระบวนการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคัดเลือกเนื้อหาสาระเพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

3.3 กำหนดคุณลักษณะข้อสอบที่ต้องการวัด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงคุณลักษณะข้อสอบที่ต้องการวัด

หน่วยการเรียนรู้	จำนวนข้อ
1. เปิดประตูสู่เมืองจีน	4
2. มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ	4
3. การแนะนำตัว	4
4. ครอบครัวของฉัน	4
5. สัมผัสวัฒนธรรมจีน	4
	20

3.4 ร่างข้อคำถามตามจำนวนที่ระบุไว้ในตารางกำหนดคุณลักษณะข้อสอบ

3.5 นำร่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น ไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.99) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.92

3.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.8 นำผลการทดลองใช้ (Try Out) มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ และคัดเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.20 ขึ้นไป ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบไม่ต่ำกว่า 0.70 ซึ่งได้ค่า (r) เท่ากับ 0.47 ค่า (p) เท่ากับ 0.61 ค่า (R_{xx}) เท่ากับ 0.84

แบบประเมินทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4. ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะด้านการฟังการพูด การอ่าน การเขียนและการตรวจสอบคุณภาพมีดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี หลักการ และกระบวนการพัฒนาแบบประเมินทักษะด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน

4.2 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกำหนดประเด็นในการประเมินทักษะด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในเรื่องการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

4.3 ร่างเกณฑ์การประเมินในรูปแบบของรูบริกส์ (Rubrics) ประกอบด้วย ด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียน

4.4 นำร่างเกณฑ์การประเมินในรูปแบบของรูบริกส์ (Rubrics) ไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.99) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์การประเมินในรูปแบบของรูบริกส์ (Rubrics) กับประเด็นที่ต้องการประเมิน จากนั้นเลือกเกณฑ์การประเมินที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.94

4.5 ปรับแก้เกณฑ์การประเมินในรูปแบบของรูบริกส์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดพิมพ์เกณฑ์การประเมินฉบับสมบูรณ์

4.6 นำเกณฑ์การประเมินในรูปแบบของรูบริกส์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยในการประเมินด้านทักษะของนักเรียนต้องใช้ผู้ประเมิน 2 ท่าน (ภาคผนวก ก น.100) ประเมินนักเรียนกลุ่มเดียวกัน และใช้เกณฑ์เหมือนกัน

4.7 นำผลการประเมินทักษะจากผู้ประเมิน 2 ท่าน (ภาคผนวก ก น.100) มาหาความสอดคล้องของผลการประเมิน (Inter rater) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation : R_{XY}) และพิจารณาค่า R_{XY} มากกว่า 0.7 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่า R_{XY} เท่ากับ 0.775

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

5.1 ศึกษาทฤษฎี เนื้อหาสาระ เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

5.2 กำหนดกรอบเนื้อหาความพึงพอใจ ได้แก่ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านสื่ออุปกรณ์ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

5.3 เลือกรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยที่ 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด จากนั้นร่างข้อคำถามที่ต้องการประเมินความพึงพอใจ

5.4 นำร่างแบบประเมินความพึงพอใจไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.99) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับประเด็นที่ต้องการประเมิน จากนั้นเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.87

5.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์

5.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่มากกว่า 0.7 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่า R_{xx} เท่ากับ 0.822

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการขออนุญาตความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

3. ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตร โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนในหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย โดยใช้เวลาในการฝึกอบรม 20 ชั่วโมง

4. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองการจัดการเรียนรู้ครบทุกแผนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประเมินความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

5. ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

6. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บมา ไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

การวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการหลักสูตรฝึกอบรม การสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้วยการใช้สถิติ ค่าร้อยละ และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. หาค่าความสอดคล้อง และความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item – Objective Congruence)

3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

5. วิเคราะห์คะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยใช้

T-test One Sample Group

6. แปลความหมายการประเมินความพึงพอใจ ด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ สามารถแปลได้ดังนี้ (ระพีพันธ์ุ โพธิ์ศรี, 2551, น.32)

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean)

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

5. ค่าอำนาจการจำแนก

6. T-Test One Sample

7. การแปลความหมายการประเมินความพึงพอใจ ด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ
ของค่าเฉลี่ยของคำตอบจากแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การประเมินผลดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2551)

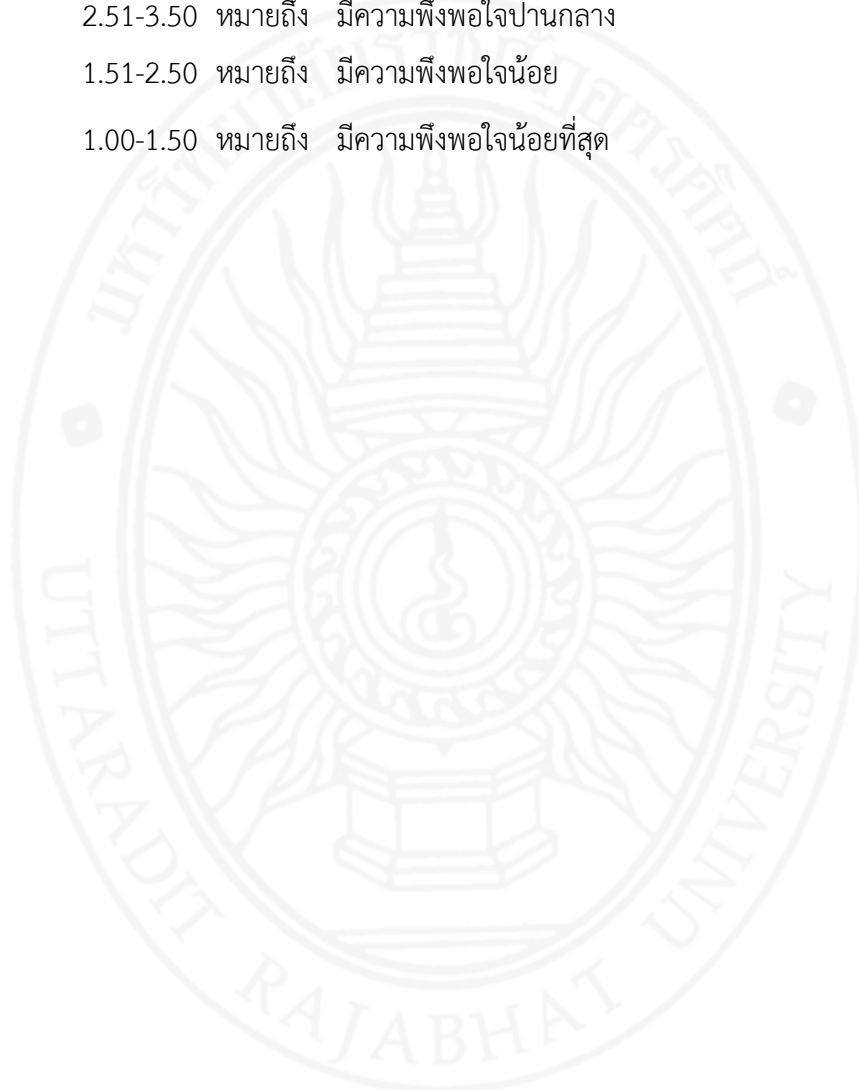
4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล และผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตอนที่ 2 การศึกษาผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ผลการสำรวจความต้องการ

ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 165 ชุดที่ได้จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และได้สรุปความต้องการจำเป็นของนักเรียนตามละเอียดต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องการเรียนรู้ภาษาจีนโดยมีลักษณะการจัดกิจกรรมดังนี้
  - 1.1 การสอนภาษาจีนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย สนุกสนาน
  - 1.2 การเรียนด้วยการทำชิ้นงานที่สร้างสรรค์
  - 1.3 มีการวัดผลประเมินผลด้วยกิจกรรมกลุ่ม งานกลุ่ม
2. หัวข้อและเนื้อหาภาษาจีนที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ มีดังต่อไปนี้
  - 2.1 คำศัพท์สำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
  - 2.2 เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
  - 2.3 อุปกรณ์การเรียน
  - 2.4 งานประดิษฐ์

- 2.5 อาหารจีน
- 2.6 สภาพอากาศของประเทศจีน
- 2.7 บุคคลสำคัญของจีน
- 2.8 วัฒนธรรมจีน
- 2.9 ประเพณีและเทศกาลของประเทศจีน
- 2.10 วิธีการเขียนตัวอักษรจีน
- 2.11 สถานที่ท่องเที่ยวของประเทศจีน
3. นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนมีความสำคัญดังนี้
  - 3.1 ช่วยให้สามารถสื่อสารกับชาวจีนในชีวิตประจำวันได้
  - 3.2 สามารถนำไปใช้เพื่อประกอบอาชีพในอนาคตได้
  - 3.3 เพื่อได้ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนมากขึ้น
4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มุ่งพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยี

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์มี 11 องค์ประกอบได้แก่ ความเป็นมา และความสำคัญของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม แนวดำเนินการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เกณฑ์การจบหลักสูตร โดยมีการจัดกิจกรรมการอบรมหน่วยที่ 1 ใช้วิธีการจัดกิจกรรมแบบ Jigsaw หน่วยที่ 2 ใช้วิธีการจัดกิจกรรมแบบ STAD หน่วยที่ 3 ใช้วิธีการจัดกิจกรรมแบบ TGT หน่วยที่ 4 ใช้วิธีการจัดกิจกรรมแบบ Communicative Language Teaching (CLT) และหน่วยที่ 5 ใช้วิธีการจัดกิจกรรมแบบโครงงาน และมีผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 แสดงโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรและระยะเวลาในการฝึกอบรมแต่ละกิจกรรมดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่	วิธีการสอน	ระยะเวลา
1. เปิดประตูสู่เมืองจีน	แบบต่อภาพ (JISAW)	4
2. มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ	Student Teams Achievement (STAD)	7
3. การแนะนำตัว	Team Games Tournament (TGT)	3
4. ครอบครัวของฉัน	Communicative Language Teaching (CLT)	3
5. สัมผัสวัฒนธรรมจีน	Project Based Learning (PBL)	3
รวม		20

ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรเสนอผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหลักสูตร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก น.77) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัด และประเมินผลและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

ตารางที่ 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหากิจกรรม และการวัดและการประเมินผล	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการของ โรงเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สอดคล้องกับเนื้อหา และน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
4. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สอดคล้องกับ หลักการ และแนวปฏิบัติตามหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
7. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมสอดคล้องกับเนื้อหา ตามหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมสอดคล้องกับกิจกรรม ตามหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
9. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีความน่าสนใจ และ ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและกิจกรรมมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
10. เอกสารประกอบการฝึกอบรมมีเพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสม ตรงตามหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
11. เอกสารประกอบการฝึกอบรมให้รายละเอียดของเนื้อหาและมีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
12. เอกสารประกอบการฝึกอบรมสะดวกต่อการใช้ปฏิบัติกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
13. การวัดและการประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมตามหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด
14. การวัดและการประเมินผลมีความหลากหลายและสามารถใช้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทั่วถึง	4.67	0.58	มากที่สุด
15. สัดส่วนเวลาที่กำหนดในแต่ละเนื้อหาและกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
16. เกณฑ์การจบหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.94	0.11	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็น	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
ชื่อกิจกรรม	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสมและครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. ระยะเวลาในกิจกรรมนี้มีความเหมาะสมและเพียงพอ	5.00	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
สาระสำคัญ	1. สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
จุดประสงค์	1. จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
	3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
เนื้อหา	1. เนื้อหา มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
	3. เนื้อหา มีการกำหนดอย่างเป็นลำดับขั้น	5.00	0.00	มากที่สุด
	4. เนื้อหา มีการกำหนดจากง่ายไปหายาก	4.67	0.58	มากที่สุด
	5. เนื้อหา มีความทันสมัยและตรงกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน	5.00	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.92	0.00	มากที่สุด
การดำเนินกิจกรรม	1. กิจกรรมที่กำหนดขึ้นผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีลำดับขั้นที่เหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
	3. กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่อย่างหลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด
	4. กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม บรรลุผลตามจุดประสงค์ได้	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเด็น	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
	5. กิจกรรมที่กำหนดขึ้นส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติหน้าที่ ตามศักยภาพและความถนัดของตนเอง	4.67	0.58	มากที่สุด
	6. กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีความสมบูรณ์ถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.89	0.00	มากที่สุด
แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ	1. แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความหลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน	5.00	0.00	มากที่สุด
	3. แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความสอดคล้องเหมาะสมกับ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการประเมินผล	5.00	0.00	มากที่สุด
	4. แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม บรรลุตามจุดประสงค์ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
การวัดและการประเมินผล	1. วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.89	0.00	มากที่สุด
รวม	ค่าเฉลี่ย	4.95	0.09	มากที่สุด

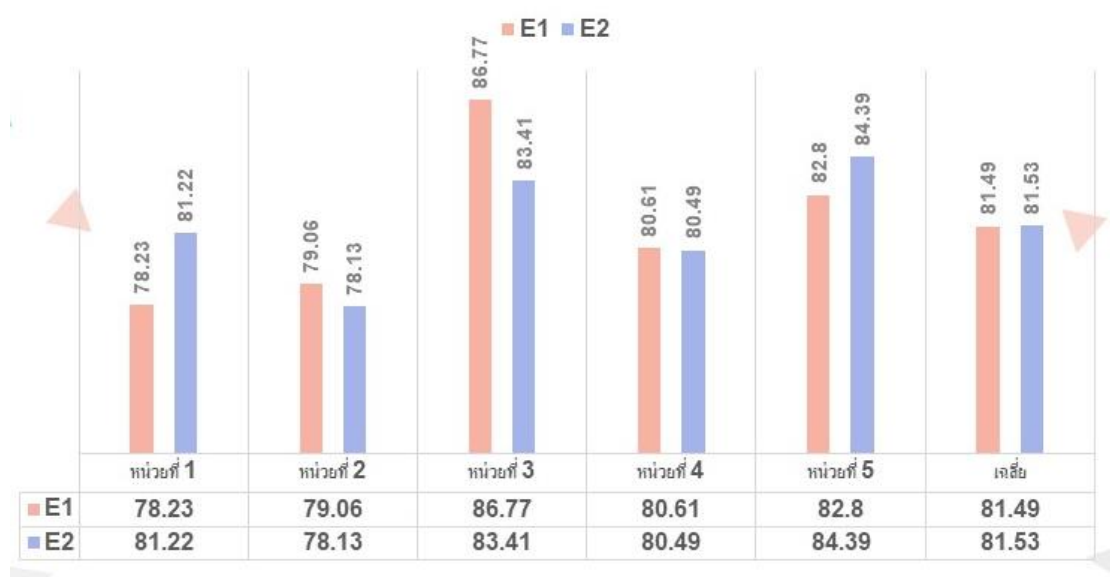
จากตาราง พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม (Efficiency : E_1 / E_2)

ตารางที่ 9 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยใช้เกณฑ์ E_1 / E_2

เนื้อหาบทเรียนในหลักสูตร	คะแนนระหว่างเรียน (E_1)	คะแนนหลังเรียน (E_2)	การแปลผล
หน่วยที่ 1 เปิดประตูสู่เมืองจีน	78.23	81.22	เป็นไปตามเกณฑ์
หน่วยที่ 2 มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ	79.06	78.13	เป็นไปตามเกณฑ์
หน่วยที่ 3 การแนะนำตัว	86.77	83.41	สูงกว่าเกณฑ์
หน่วยที่ 4 ครอบครัวของฉัน	80.61	80.49	เป็นไปตามเกณฑ์
หน่วยที่ 5 สัมผัสวัฒนธรรมจีน	82.80	84.39	สูงกว่าเกณฑ์
E_1 / E_2	81.49	81.53	เป็นไปตามเกณฑ์

EFFICIENCY : E_1 / E_2

ภาพที่ 5 แผนภูมิรูปภาพที่แสดงประสิทธิภาพของนวัตกรรม

จากตาราง พบว่า ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบระหว่างเรียน(E_1) ทั้ง 5 หน่วย เท่ากับ 81.49 และมีค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน(E_2) เท่ากับ 81.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ยกเว้น หน่วยที่ 3 การแนะนำตัว มีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบระหว่างเรียน(E_1) เท่ากับ 86.77 ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบ

หลังเรียน(E_2) เท่ากับ 83.41 และหน่วยที่ 5 สัมผัสวัฒนธรรมจีน มีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบระหว่างเรียน(E_1) เท่ากับ 82.80 และมีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน(E_2) เท่ากับ 84.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์

ตอนที่ 2 ผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

ตารางต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ของหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตารางที่ 10 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 1 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	p-value
10	7	8.12	1.122	6.401	0.000**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หน่วยที่ 1 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับเกณฑ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.12 คะแนน (S.D.=1.122)

ตารางที่ 11 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 2 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	p-value
30	21	23.44	3.675	4.050	0.000**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หน่วยที่ 2 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับเกณฑ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.44 คะแนน (S.D.=3.675)

ตารางที่ 12 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 3 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	p-value
20	14	16.68	2.63	7.591	0.000**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หน่วยที่ 3 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับเกณฑ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.68 คะแนน (S.D.=2.63)

ตารางที่ 13 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 4 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	p-value
20	14	16.10	2.746	4.891	0.000**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หน่วยที่ 4 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับเกณฑ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.10 คะแนน (S.D.=2.746)

ตารางที่ 14 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 5 ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	p-value
20	14	16.88	2.472	7.456	0.000**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หน่วยที่ 5 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับเกณฑ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.88 คะแนน (S.D.=2.472)

ตารางที่ 15 แสดงผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คะแนนเต็ม	เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	p-value
20	14	16.85	2.351	5.048	0.000**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับเกณฑ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.85 คะแนน (S.D.=2.351)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตารางที่ 16 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว เข้าใจง่าย	4.39	0.59	มาก
2. เนื้อหามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.15	0.73	มาก
3. เนื้อหาที่น่าสนใจทันสมัย	4.22	0.65	มาก
4. ปริมาณเนื้อหาไม่มากจนเกินไป เหมาะสมกับระยะเวลา	4.41	0.74	มาก
5. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.27	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.29	0.65	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
ด้านบรรยากาศ			
6. บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.22	0.82	มาก
7. บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.27	0.78	มาก
8. บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.27	0.67	มาก
9. บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม	4.39	0.92	มาก
10. บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.10	0.66	มาก
เฉลี่ย	4.25	0.77	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนไม่น่าเบื่อ	4.39	0.92	มาก
12. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมั่นใจในการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมากขึ้น	4.10	0.44	มาก
13. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและสามารถฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้เป็นอย่างดี	4.22	0.99	มาก
14. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้นและเร็วขึ้น	4.22	0.65	มาก
15. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	4.10	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.21	0.72	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S. D.	การแปลผล
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
16. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาจีนไม่ยากเกินไปที่จะเรียนรู้	4.46	0.78	มาก
17. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และจำเนื้อหาได้นานด้วย	4.27	0.67	มาก
18. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน	4.39	0.89	มาก
19. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากขึ้น	4.54	0.67	มากที่สุด
20. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการทำงาน	4.49	0.75	มาก
เฉลี่ย	4.43	0.75	มาก
เฉลี่ย	4.29	0.72	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.65) ด้านบรรยากาศ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.72) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.75) ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.75) จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.72) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.29) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.72 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านที่ประเมิน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 และอีกเรื่องหนึ่งคือ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการทำงาน นักเรียนมี

ความพึงพอใจต่อหลักสูตรมากที่สุด จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจต่อหลักสูตรมีข้อที่อยู่ในระดับต่ำสุด คือ บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย และกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มุ่งมั่นในการนำความรู้ไปสื่อสารในชีวิตจริง สำหรับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบสอบถามข้ออื่น ๆ มีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ประชารในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 165 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และการทดสอบค่า t กรณีกลุ่มตัวอย่างเดียว

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น พบว่ามีจำนวน 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เปิดประตูสู่เมืองจีน หน่วยที่ 2 มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ หน่วยที่ 3 การแนะนำตัว หน่วยที่ 4 ครอบครัวของฉัน หน่วยที่ 5 สัมผัสวัฒนธรรมจีน ผลการประเมินความเหมาะสม อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ (81.49/81.53)
2. ผลการศึกษาการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.85 มีค่า S.D. เท่ากับ 2.351 มีค่า t เท่ากับ 5.048 ซึ่งผลที่ได้แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พบว่า

ผู้เรียนมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.72)

การอภิปรายผล

ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อใช้เป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ในวิชาภาษาจีน ซึ่งมีเนื้อหาทั้งหมดจำนวน 5 หน่วย โดยมีหัวข้อเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปขั้นพื้นฐานเรื่อง สัทอักษรจีน อักษรจีน บทสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน และเทศกาลวันสำคัญตามวัฒนธรรมจีน พบว่า หลักสูตรดังกล่าวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 81.49/81.53 นั้นเป็นผลมาจากการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาประเด็นปัญหาและทำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาจีน และนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ในวิชาภาษาจีนให้แก่ผู้เรียน ทำให้หลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาจีนได้ ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนั้นเป็นเพราะว่า กระบวนการของการจัดหลักสูตรครั้งนี้ตามแนวคิดทฤษฎี ของทาบ (Hilda Taba, 1962, p.10) กล่าวไว้ 7 ขั้นตอนดังนี้ 1. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น 2. การกำหนดวัตถุประสงค์ 3. การเลือกเนื้อหาสาระ 4. การจัดการเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ 5. การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ 6. การจัดการเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ 7. การตัดสินใจว่าจะประเมินอะไร และวิธีการประเมิน และผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมวิชาภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นราชบุรีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของรัตนชนก เมืองเชียงหวาน (2558) กรณีศึกษา โรงเรียนอนุบาลสวนผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 เพื่อพัฒนาหลักสูตรและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยอย่างมีระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูล การวิเคราะห์เนื้อหาภาษาจีน จากการสำรวจสอบถามความต้องการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ (Yunli Dai, 2562, น.67-68) มีการออกแบบขอบเขตเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมต่อการนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน หลักสูตรนี้ได้ผ่านการทดลองและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และข้อเสนอแนะจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและผ่านการหาคุณภาพ

จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.47 มีค่าความยากง่าย (P) เท่ากับ 0.61 และมีค่าความเชื่อมั่น (R_{xx}) เท่ากับ 0.84 จากการศึกษาพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีน โดยเห็นได้จากค่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 16.85 มีค่า S.D. เท่ากับ 2.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะว่า หลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเกม เพลง กิจกรรมระดมความคิด เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน และอยากที่จะพูดและเรียนรู้ภาษาจีน นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ที่เสนอว่ากิจกรรมจะช่วยให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าการเรียนภาษาจีนเป็นเรื่องที่สนุกและมีคุณค่านอกจากนี้กิจกรรมยังมีประโยชน์ต่อเนื้อหาของภาษามากมาย ซึ่งสอดคล้องกับราตรี ศรีพรหม (2544) กล่าวว่ากิจกรรมทำให้ง่ายต่อความเข้าใจเนื้อหา ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครู ช่วยสร้างความความสนใจในบทเรียนของผู้เรียนช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้

ผลการประเมินความพึงพอใจหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.65) ด้านบรรยากาศ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.72) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.75) จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.72) ซึ่งหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนมากขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านที่ประเมิน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 และอีกเรื่องหนึ่งคือ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการทำงาน ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนั้นอาจจะเป็นเพราะว่า เนื้อหาที่เรียนได้มาจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนเป็นลำดับขั้นตอนและบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยหลากหลายวิธี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนภาษา การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีต่างๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหาหน้าที่ของภาษา

ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรมและการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีการสอนที่แตกต่างกันไป ดังนั้น ในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระบบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนเองเข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อน (กรมวิชาการ, 2545, น.106-145)

จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจต่อหลักสูตรมีข้อที่อยู่ในระดับต่ำสุด คือ บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย และกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มุ่งมั่นในการนำความรู้ไปสื่อสารในชีวิตจริง ดังนั้นก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน และวิธีการสอน พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน แสดงให้นักเรียนเห็นว่าความคิดของเขามีประโยชน์ พยายามนำความคิดเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ และตอบสนองพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการเสริมแรงที่เหมาะสม เช่น ใช้วาจาใช้ท่าทาง ให้รางวัล และสัญลักษณ์ต่าง ๆ นอกจากนั้น ข้อกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันก็มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้สอนควรคิดค้นคว้าและแสวงหาแนวทางวิธีการใหม่ ๆ ที่มุ่งเน้นการเรียนแบบร่วมกันเป็นหลัก มาใช้จัดการเรียนการสอน โดยฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นกลุ่ม จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ใช้ความรู้ความคิดความสามารถที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ ฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและได้ผลงานนำมาสู่ความภาคภูมิใจในกลุ่มและตนเอง ในการมอบหมายงานให้กลุ่มทำนั้น ครูควรคำนึงถึงความยากง่ายของงาน ความรู้และความสามารถของนักเรียนในกลุ่ม เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมกันในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้
  - 1.1 ผู้นำหลักสูตรไปใช้ควรศึกษารายละเอียดและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้ละเอียด เพื่อความสะดวกในการจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบในหลักสูตรให้ครบถ้วนและสามารถใช้หลักสูตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ
  - 1.2 ครูผู้สอนอาจมีการปรับหรือยืดหยุ่นเวลาในการใช้หลักสูตรในแต่ละหน่วยให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียน โรงเรียน และบริบทอื่น ๆ ของผู้เรียน
  - 1.3 ผู้สอนควรปรับตามบริบทของผู้เรียนของแต่ละโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนในหัวข้อที่เพิ่มเติม นอกจากหัวข้อเรื่องที่มีอยู่ในงานวิจัยฉบับนี้

2.2 ควรมีการศึกษาพัฒนาและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเพื่อ นักเรียนในระดับชั้นอื่นๆเพิ่มเติม

2.3 ควรมีการศึกษาพัฒนาและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนระดับสูงขึ้น ตามความเหมาะสมของผู้เรียนและโรงเรียน

2.4 ควรมีการศึกษาพัฒนาและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนตามความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเพียง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศและด้านประโยชน์ที่ได้รับ เท่านั้น ซึ่งมีประเด็นที่ยังไม่ได้ศึกษา เช่น ทฤษฎี เทคนิคและวิธีการสอนภาษาจีน และระดับความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนที่คาดหวัง ต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง และ นิธิตา อติภัทรนันท์. (2017). การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 19 (4), 14.
- เกียรติศักดิ์ ท้าวเชื่อน. (2550). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของ ธนาคารพาณิชย์ กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอพวน จังหวัดเชียงราย. การศึกษาอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- เกศรา อินทะนนท์. (2553). ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้อย่างบูรณาการแบบ TGT. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กนกภรณ์ ทองระย้า. (2557). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือ STAD เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กรมวิชาการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุ ภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระบวนการพัฒนาหลักสูตร. (2560). กระบวนการพัฒนาหลักสูตร. สืบค้น 10 กันยายน 2561, จาก <http://sarawut-learn.blogspot.com/>
- กาญจนา อรุณสุขขุจี. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ การเกษตร ไชยปราการจำกัด อำเภอยะปราชญ์ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติ พัทธวิชัย. (2544). การฝึกอบรมการศึกษานอกระบบ. (เล่มที่ 2). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ข่าวออนไลน์ RYT9. (2549). แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ.2549-2553 กระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้น 15 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.ryt9.com/s/cabt/69656>

- เจียน ฉีระวิทย์. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันทิ ธาตุทอง. (2551). การออกแบบการสอนและบูรณาการ. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ชนาธิป พรกุล. (2543). แคนตสรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลายุทธ์ คุรุเมือง. (2550). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในเขตเทศบาลตำบลหัวคอง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____. (2555). พฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของครู : ปัจจัยและการพัฒนา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 34 (1-2), 12.
- ชาโรณี เดชจินดา. (2535). ทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่าบุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใด ๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก. (เล่มที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชูชัย สมितिไกร. (2554). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิกมันต์ ปรอยด์. (1930). ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของปรอยด์. สืบค้น 10 พฤศจิกายน 2561, จาก <https://sites.google.com/a/srp.ac.th/development-theory/>
- เสี่ยวหมิ่น หลี และสิรินาถ จงกลกลาง. (2017). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. วารสารราชพฤกษ์, 15 (1).
- เสี่ยวฮุย โกอ. (2561). การจัดการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างรัฐบาลไทย กับ รัฐบาลจีน. วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์, 2 (4), 14.
- ซุน เหล่ย. (2550). สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดุขฎิ โยเหลา และคณะ. (2557). การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย. กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธี.
- ทิตนา แวมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (เล่มที่ 13). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร ดวงพรกชกร. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ธีรพัฒน์ ฤทธิ์ทอง. (2545). 30 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้าพรินต์ติ้ง.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2551). กลุ่มสัมพันธ์สำหรับการฝึกอบรม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิศนา แคมมณี. (2554). รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย. (เล่มที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญมี เณรยอด. (2559). แนวคิดและปรัชญาทางการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตร. สืบค้น 12 ธันวาคม 2561, จาก http://rujji2559.blogspot.com/2016/01/blog-post_27.html
- บุญนำ เทียงดี. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง ร่างกายมนุษย์และสัตว์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่เรียนรู้ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปริศนา เสระบาง. (2541). ความต้องการพัฒนาครูอาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียากร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงาน. (เล่มที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปึงหลิง จีอง. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ชรี รุประวิเชตร์. (2550). การพัฒนาศักยภาพกำลังคนในสถาบันอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พจน์ศิริรินทร์ ลิ้มปิ่นนันทน์. (2558). การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานในรายวิชามัลติมีเดียและแอนิเมชัน 2 มิติและ 3 มิติ. วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน, 2 (1), 36-41.
- พรรณราย จิตเจนการ. (2558). ความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสหกรณ์ออมทรัพย์สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้านครหลวงจำกัด. การศึกษาอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่น: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- พิทักษ์ ตรุษทิม. (2538). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของ กรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตยานนาวา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแบเนจเม้นท์.
- ภณิดา ชัยปัญญา. (2541). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้าง และระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนูญ ไชยทองศรี. (2544). ความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 12 (1), 12.
- ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2551). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- _____. (2560). หลักการฝึกและประเมินผลการเรียนรู้. (เล่มที่ 1). อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- รัตนชนก เมืองเชียงหวาน. (2558). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมวิชาภาษาจีน โดยบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นราชบุรีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราตรี ศรีพรหม. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบาทสมมุติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วารุณีอัสว โภคิน. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสายบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). แนวคิดที่ 2 ขั้นการจัดการเรียนรู้ ตาม โมเดล จักรยาน แห่งการเรียนรู้แบบ PBL. สืบค้น 20 ธันวาคม 2561, จาก <https://slideplayer.com/slide/11811977/>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิจิตร อวาทะกุล. (2540). การฝึกอบรม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). การฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิภาวรรณ สุนทรจาม. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
สังเคราะห์ภาพรวม. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วิรุฬห์ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน
กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2558). การประเมินหลักสูตร : แนวคิด กระบวนการและการใช้ผลการประเมิน.
วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ, 8 (1), 16.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบคน. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- สมคิด บางโม. (2551). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมชาติ กิจจรยอง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2551). เทคนิคการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างมี
ประสิทธิภาพ. (เล่มที่ 4). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการ
จัดการเรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สถาบันราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการ
จัดการการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:
พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541). ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและระบบ
การผลิตการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุกัญญา รุจิเมธาภาส. (2560). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา วิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ.
อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2553). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ
โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายของ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

(2), 43-59.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.

(เล่มที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ไสว พิภขาว. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เขียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ:

สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

ชัยวัฒน์ สิทธิรัตน์. (2559). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:

วีพรินท์.

ลีหุณ ชวน. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

หลี่ หยาง. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อวยอวย ส่อง และ สิทธิพล อัจฉินทร. (2559). การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานรวมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ใน
ชุมชน. วารสารศึกษาศาสตร์, 1 (2), 65-78.

อ้ายผิง จิ่ง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย.

อารุณี บุญเย็น. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์เรื่องชุมชนสมัยก่อน
ประวัติศาสตร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เอกวินิต พรหมรักษา. (2555). ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Hierarchy of Needs).

สืบค้น 7 กันยายน 2561, จาก <http://promruca-dba04.blogspot.com>

Bloom Benjamin. (1956). *Taxonomy of Education Objective Handbook 1 : Cognitive*.

London: Longman.

Brown, H. D. (1980). *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs,

N.J. : Prentice-Hall.

Canale, M. S., M. . (1983). *Theoretical bases of communicative approaches to second
language teaching and testing*. *Applied Linguistics*. (Vol. 1). London: Longman.

Chomsky Noam. (1980). *Knowledge of Language*. (Vol. 1). The United States of
America: Convergence.

Daniel L. Stufflebeam. (1967). *The CIPP Evaluation Model: How to Evaluate for*

- Improvement and Accountability*. New York: The Guilford Press.
- Gibbs, L., and Simonite. (1996). *Study in Higher Education*. London and Philadelphia: Jessica Kingsley.
- Hilda Taba. (1962). *Curriculum development ; theory and practice*. The United States of America, N.Y.: Harcourt, Brace & World.
- Hymes. (1989). 'Ways of speaking', in R. Bauman and J. Sherzer (eds) *Explorations in the ethnography of speaking*. (Vol. 2). Cambridge: Cambridge University Press.
- Kotler and Armstrong. (2002). *Principles of marketing*. New York : Prentice Hall.
- Littlewood, W. (2011). *Communicative language teaching: An expanding concept for a changing world*. (Vol. 2). New York: Routledge.
- Ma, T. (2009). *An empirical study on teaching listening in CLT*. Retrived September 10, 2019, from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1065671>
- McDonnell, K. (2007). Can 40 seconds of compassion reduce patient anxiety. *Journal of Clinical Oncology*, 17 (1), 371.
- Melvin L. Silberman. (1998). *Unforgettable Experiential Activities: An Active Training Resource*. United States of America: Pfeiffer.
- Rodgers, R. (2014). Evaluation of the course-book “Steps to conduct your research” designed and employed at the faculty of foreign languages of Ho Chi Minh City Open University. *Journal of Science Ho Chi Minh City Open University*, 1 (9), 9-15.
- Ronnaphol Masuntisuk. (2008). *Chinese Language Teaching in Thailand at the Primary and Secondary Education Levels*. Retrieved October, 10, 2019, from <http://docplayer.net/42653718>
- Savignon, S. J. (1997). *Communicative Competence: Theory and Classroom Practice : Texts and Contexts in Second Language Learning*. The United States of America: McGraw-Hill.
- Slavin Robert E. (1987). *Cooperatives learning and cooperatives schools*. Netherlands: Grafisch Produktiebedrijf.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning: theory, research, and practice*. The United States of America: Prentice Hall.
- Vella, A. (1995). *Prosodic structure and intonation in Maltese and its influence on*

Maltese English. Doctoral dissertation, University of Edinburgh.

Zhuo Jing-Schmidt, and Xinjia Peng. (2018). *Linguistic theories and teaching Chinese as a second language*. London: Routledge.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประเมิน

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์รัตนกุล กาญจนะพรกุล
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. อาจารย์วานิสสา จันทรานุสรณ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. อาจารย์ Xiao Min
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๐๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์รัตนกุล กาญจนะพรกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Dai Yunli นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธาภาส เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

Miss Dai Yunli ๐ ๙๐๙๔ ๙๘๗๓ ๙

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๐๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์วานิสสา จันทรานุสรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Dai Yunli นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

Miss Dai Yunli ๐ ๙๐๙๔ ๙๘๗๓ ๙

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๐๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน Miss Xiao Min

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Dai Yunli นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธากาส เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

Miss Dai Yunli ๐ ๙๐๙๔ ๙๘๗๓ ๙

ภาคผนวก ค
แบบประเมิน (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามสภาพปัญหา บริบทและความต้องการ
ในการนำการสื่อสารสารภาษาจีนเบื้องต้นมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

แบบประเมินความสอดคล้องฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามสภาพปัญหา บริบทและความต้องการในการนำการสื่อสารสารภาษาจีนเบื้องต้นมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โปรดตอบ แบบประเมินตามระดับความเห็นของท่านตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมิน คำชี้แจง ขอความกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 2 ความต้องการหัวข้อพัฒนาหลักสูตร					
1	การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน				
2	การการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม วิชาภาษาจีน				
3	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีน				
4	การการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเบื้องต้น				
5	การการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น				
ข้อเสนอแนะ					
เพิ่มเติม					
.....					
ตอนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร					
3.1	ความต้องการลักษณะของหลักสูตร				
	3.1.1 หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม				
	3.1.2 หลักสูตรที่มุ่งฝึกทักษะการงานอาชีพที่สามารถพึ่งพา				

ที่	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ตนเองได้				
	3.1.3 หลักสูตรที่มุ่งฝึกฝึความสามารถในการสื่อสาร				
<u>ข้อเสนอแนะ</u>					
<u>เพิ่มเติม</u>					
.....					
3.2	ความต้องการวิธีการจัดการเรียนการสอน				
	3.2.1 การเรียนรู้โดยใช้การบรรยาย				
	3.2.2 การเรียนรู้โดยใช้การสาธิต				
	3.2.3 การเรียนรู้โดยเน้นทักษะปฏิบัติ				
	3.2.4 การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม				
	3.2.5 การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม				
	3.2.6 การเรียนรู้โดยใช้สื่อ Multimedia				
	3.2.7 การเรียนรู้โดยใช้วิธีหลากหลาย				
	3.2.8 การเรียนรู้โดยศึกษาดูงาน				
	3.2.9 การเรียนรู้โดยฝึกอบรบเชิงปฏิบัติการ				
	3.2.10 การเรียนรู้โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน				
	3.2.11 การเรียนรู้โดยศึกษาเอกสารและสื่อวีดิทัศน์				
<u>ข้อเสนอแนะ</u>					
<u>เพิ่มเติม</u>					
.....					
ตอนที่ 4 สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้					
4.1	สภาพปัญหาของผู้เรียน				
	4.1.1 ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีน				
	4.1.2 ผู้เรียนความรู้สึกลึกซึ้งต่อการเรียนภาษาจีน				
	4.1.3 ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาจีน				
	4.1.4 ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ภาษาจีนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				

ที่	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	4.1.5 นักเรียนไม่ฝึกใฝ่เรียนภาษาจีน				
ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม					
4.2	สภาพปัญหาของผู้สอน				
	4.2.1 ผู้สอนไม่มีความชำนาญในสิ่งที่สอน				
	4.2.2 ครูผู้สอนขาดความรับผิดชอบและความตั้งใจในการทำงาน				
	4.2.3 ครูผู้สอนขาดความรักเมตตาต่อผู้เรียน				
	4.2.4 กระบวนการสอนภาษาจีนไม่น่าเข้าใจ				
	4.2.5 สื่อการสอนไม่เข้าใจและไม่สนุกสนาน				
ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม					
ตอนที่ 5 ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหา					
1	ระบบโครงสร้างสัทอักษรภาษาจีน				
2	การเรียนรู้ตัวอักษรจีน				
3	การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน				
4	การเรียนรู้รูปประโยคภาษาจีน				
5	การเรียนรู้หลักการไวยากรณ์ภาษาจีนพื้นฐาน				
6	การเรียนรู้วัฒนธรรมจีน				
7	การเรียนรู้เรื่องคุณธรรมแบบดั้งเดิมของจีน				
8	การเรียนรู้ภูมิศาสตร์ของประเทศจีน				
9	การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของประเทศจีน				
10	การเรียนรู้วรรณกรรมจีน				
ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		+1	0	-1	
.....					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

**แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่าง
หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**

คำชี้แจง โปรดประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ว่าโครงร่างหลักสูตรดังกล่าวมีความเหมาะสมตามรายการประเมินมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความเหมาะสม	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ระดับความเหมาะสม	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
ระดับความเหมาะสม	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ระดับความเหมาะสม	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
ระดับความเหมาะสม	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและการประเมินผล					
2	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม					
3	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สอดคล้องกับเนื้อหาและน่าสนใจ					
4	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม					
5	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สอดคล้องกับหลักการ และแนวปฏิบัติตามหลักสูตร					
6	กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน					
7	สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมสอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตร					
8	สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมสอดคล้องกับกิจกรรมตามหลักสูตร					
9	สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีความน่าสนใจ และช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและกิจกรรมมากขึ้น					
10	เอกสารประกอบการฝึกอบรมมีเพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสม ตรงตามหลักสูตร					
11	เอกสารประกอบการฝึกอบรมให้รายละเอียดของเนื้อหาและมีความชัดเจน					
12	เอกสารประกอบการฝึกอบรมสะดวกต่อการใช้ปฏิบัติกิจกรรม					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
13	การวัดและการประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและ กิจกรรมตามหลักสูตร					
14	การวัดและการประเมินผลมีความหลากหลายและสามารถใช้กับผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมได้ทั่วถึง					
15	สัดส่วนเวลาที่กำหนดในแต่ละเนื้อหาและกิจกรรม					
16	เกณฑ์การจบหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ..... เรื่อง .....

คำชี้แจง โปรดประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่ากิจกรรมในหลักสูตรดังกล่าวมีความเหมาะสมตามรายการประเมินมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความเหมาะสม	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ระดับความเหมาะสม	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
ระดับความเหมาะสม	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ระดับความเหมาะสม	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
ระดับความเหมาะสม	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ชื่อกิจกรรม					
	1.1 ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสมและครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล					
	1.2 ระยะเวลาในกิจกรรมนี้มีความเหมาะสมและเพียงพอ					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
2	สาระสำคัญ					
	2.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน					
	2.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
3	จุดประสงค์					
	3.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความเหมาะสม					
	3.2 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อกิจกรรม					
	3.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ได้					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
4	เนื้อหา					
	4.1 เนื้อหา มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และเหมาะสม					
	4.2 เนื้อหา เป็นประโยชน์ ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม					
	4.3 เนื้อหา มีการกำหนด อย่างเป็นลำดับขั้น					
	4.4 เนื้อหา มีการกำหนด จากง่ายไปหายาก					
	4.5 เนื้อหา มีความทันสมัย และตรงกับ สภาพการณ์ ในปัจจุบัน					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
5	การดำเนินกิจกรรม					
	5.1 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น ผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติได้					
	5.2 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น มีลำดับขั้นที่เหมาะสม					
	5.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่อย่างหลากหลาย					
	5.4 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมบรรลุผลตามจุดประสงค์ได้					
	5.5 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติหน้าที่ตามศักยภาพและความถนัดของตนเอง					
	5.6 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น มีความสมบูรณ์ถูกต้อง					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
6	แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ					
	6.1 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ มีความหลากหลาย					
	6.2 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน					
	6.3 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ มีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล					
	6.4 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม บรรลุตามจุดประสงค์ได้					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
7	การวัดและการประเมินผล					
	7.1 วิธีการวัดผล มีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา และ					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	กิจกรรม					
	7.2 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย					
	7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผล					
	7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ประจำปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 ข้อ เวลา 60 นาที

ชื่อ - สกุล.....ชั้นป.4/..... เลขที่.....

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นคะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อที่เลือก

1. วันที่ 1 ตุลาคม ของทุกปีมีความสำคัญอย่างไรกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ก. เป็นวันตรุษจีน	ข. เป็นวันปีใหม่จีน
ค. เป็นวันชาติจีน	ง. เป็นวันไหว้พระจันทร์
2. ข้อใดคือเมืองหลวงของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ก. เป่ย์จิง	ข. ฮ่องกง
ค. มาเก๊า	ง. เซี่ยงไฮ้
3. ข้อใดกล่าวถึง กลุ่มชาติพันธุ์อื่นได้อย่างถูกต้อง

ก. เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดของจีน	
ข. ชาวฮั่นสืบเชื้อสายจากชาวหัวเขี้ยว	
ค. มีประชากรชาวฮั่นประมาณ 1,200 ล้านคนในจีนและไต้หวัน	
ง. ถูกทุกข้อ	
4. สุสานจีนสี่ห้องเต๋อถูกค้นพบที่เมืองใด

ก. ปักกิ่ง	ข. ซีอาน
ค. กุ้ยหลิน	ง. ลี้เจียง
5. ข้อใดผิด

ก. ba	ข. me
ค. do	ง. lu
6. คำไหนที่ไม่มีพยัญชนะ

ก. ài	ข. měi
ค. dà	ง. shǒu

16. Wǒ xiǎng dāng lǎo shī. แปลว่า
 ก. ฉันเป็นครู
 ข. ฉันเป็นพ่อครัว
 ค. ฉันอยากเป็นครู
 ง. ฉันอยากเป็นพ่อครัว
17. ข้อใดคือวันปีใหม่จีน
 ก. shèng dàn jié 圣诞节
 ข. chūn jié 春节
 ค. pō shuǐ jié 泼水节
 ง. xīn nián 新年
18. 饺子 jiǎo zi
 ก. ก๋วยเตี๋ยว
 ข. ซาลาเปา
 ค. เกี๊ยว
 ง. หมั่นโถว
19. โคมไฟ
 ก. dēng long
 ข. dēng lóng
 ค. dēn lóng
 ง. dèng long
20. คำไหนที่แปลว่า ต้ม
 ก. jiān 煎
 ข. zhǔ 煮
 ค. chǎo 炒
 ง. zhēng 蒸

เฉลยแบบทดสอบ

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ค	11	ง
2	ก	12	ง
3	ง	13	ค
4	ข	14	ข
5	ค	15	ข
6	ก	16	ค
7	ข	17	ข
8	ค	18	ค
9	ง	19	ก
10	ค	20	ข

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน แบบทดสอบวิชาภาษาจีน

คะแนน	18 – 20	คะแนน	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน	15 – 17	คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน	10 – 14	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1 – 9	คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีน

ชุดที่ 1 แบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนและการเขียนภาษาจีน
ประจำปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 ข้อ เวลา 60 นาที

ชื่อ - สกุล.....ชั้นป.4/..... เลขที่.....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ เป็น ชุดที่ 1 แบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนและการเขียนภาษาจีน คะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นแบบทดสอบฟังคำศัพท์ และประโยคภาษาจีน จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ให้นักเรียนฟังจากครูแล้วเติมตัวเลข 1-10 ตามลำดับให้ถูกต้อง และแบบทดสอบเขียนลำดับขีดคำศัพท์ จำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

แบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีน

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังจากครูแล้วเติมตัวเลข 1-10 ตามลำดับให้ถูกต้อง คะแนนเต็ม 10 คะแนน

3	1.	中国	Zhōng guó
_____			
6	2.	爷爷	yé ye
_____			
7	3.	警察	jǐng chá
_____			
2	4.	泰国人	Tài guó rén
_____			
1	5.	新年好	xīn nián hǎo
_____			
4	6.	医生	yī shēng
_____			
5	7.	北京	Běi jīng
_____			
9	8.	妹妹想当老师。	Mèi mei xiǎng dāng lǎo shī.
_____			
10	9.	我来自中国。	Wǒ lái zì Zhōng guó.
_____			
8	10.	他是泰国人。	Tā shì Tài guó rén.
_____			

แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาจีน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนลำดับขีดคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

1. 中 丨 冂 口 中
2. 国 丨 冂 冂 月 用 国 国 国
3. 爱 丶 丶 丶 丶 丶 丶 丶 丶 爱 爱 爱
4. 美 丶 丶 丶 丶 丶 丶 丶 美 美 美
5. 泰 一 二 三 𠂇 夫 𠂇 𠂇 泰 泰 泰

เฉลยแบบประเมิน

ชุดที่ 1 แบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนและการเขียนภาษาจีน

เฉลย			
ข้อ ที่	ความสามารถ ด้านการฟัง ภาษาจีน	ข้อ ที่	ความสามารถด้านการเขียนภาษาจีน
1	中国 Zhōng guó	1	
2	爷爷 yé ye		
3	警察 jǐng chá	2	
4	泰国人 Tài guó rén		
5	新年好 xīn nián hǎo	3	
6	医生 yī shēng		
7	北京 Běi jīng	4	
8	妹妹想当老师。 Mèi mei xiǎng dāng lǎo shī.		
9	我来自中国。 Wǒ lái zì Zhōng guó.	5	
10	他是泰国人。 Tā shì Tài guó rén.		

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนและการเขียนภาษาจีน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็น / คะแนน		รวมคะแนน
		การฟัง	การเขียน	
		10	10	
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนและการเขียนภาษาจีน

คะแนน	18 – 20 คะแนน	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน	15 – 17 คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน	10 – 14 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1 – 9 คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีน

ชุดที่ 2 แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาจีนและการพูดภาษาจีน
ประจำปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ข้อ เวลา 60 นาที

ชื่อ - สกุล.....ชั้นป.4/..... เลขที่.....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ เป็น ชุดที่ 2 แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาจีนและการพูดภาษาจีน คะแนนเต็ม 24 คะแนน เป็นแบบทดสอบการอ่านความเรียงภาษาจีน จำนวน 1 บท คะแนนเต็ม 12 คะแนน ให้นักเรียนอ่านความเรียงจากที่กำหนดให้ และแบบทดสอบการพูด เรื่องแนะนำตนเอง ไม่น้อยกว่า 5 ประโยคคะแนนเต็ม 12 คะแนน

แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาจีน

คำชี้แจง ให้ให้นักเรียนอ่านความเรียงภาษาจีน จำนวน 1 บท คะแนนเต็ม 12 คะแนน

Wǒ jiào Mǎ lì. Wǒ jiǔ suì. Wǒ shì Tàì guó rén.

我叫 玛丽。我九岁。我是泰国人。

Wǒ zhù zài Chéng yì. Wǒ dú sì nián jí. Wǒ xué xí hàn yǔ.

我住在程逸。我读四年级。我学习汉语。

Wǒ jiā yǒu sì kǒu rén , bà ba , mā ma , gē ge hé wǒ.

我家有四口人，爸爸、妈妈、哥哥和我。

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาจีน

คำชี้แจง ให้ให้นักเรียนพูด เสนอนำตนเอง ไม่น้อยกว่า 5 ประโยคคะแนนเต็ม 10 คะแนน

你好/大家好。我是四年级一班的.....。
我是泰国人。我喜欢画画。我会弹钢琴。
我想当老师。我想去中国。

เฉลยแบบประเมิน

ชุดที่ 2 แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาจีนและการพูดภาษาจีน

รายการประเมิน	เฉลย
การอ่าน	我叫玛丽。我九岁。我是泰国人。我住在程逸。我读四年级。我学习汉语。我家有四口人，爸爸、妈妈、哥哥和我。
การพูด	你好/大家好。 我是四年级一班的.....。 我是泰国人。 我喜欢画画。 我会弹钢琴。 我想当老师。 我想去中国。

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาจีน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็น / คะแนน			รวมคะแนน
		ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	จับใจความสำคัญของเนื้อหา	
		4	4	4	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาจีน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความถูกต้อง	ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้งหมด	ออกเสียงคำศัพท์ผิด 1-5 คำ	ออกเสียงคำศัพท์ผิด 5-10 คำ	ออกเสียงคำศัพท์ผิด 10 คำขึ้นไป
ความคล่องแคล่ว	อ่านต่อเนื่องไม่ติดขัด	อ่านติดขัดเล็กน้อย	อ่านเป็นคำๆ ไม่ต่อเนื่อง	อ่านได้เป็นบางคำ
จับใจความสำคัญของเนื้อหา	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เป็นส่วนใหญ่	จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย	จับใจความสำคัญของเนื้อหาไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนน	10 – 12	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน	7 – 9	หมายถึง	ดี
คะแนน	4 – 6	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1– 3	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป หมายถึง ผ่าน

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาจีน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็น / คะแนน			รวมคะแนน
		ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบการพูด	
		4	4	4	12
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาจีน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความถูกต้อง	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงออกเสียงเน้นหลักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงออกเสียงเน้นหลักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียงเน้นหลักในคำ/ประโยค	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดติดขัดเล็กน้อยแต่ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้เป็นบางคำทำให้สื่อสารไม่ได้
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยายแต่ไม่มีท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

คะแนน	10 – 12	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน	7 – 9	หมายถึง	ดี
คะแนน	4 – 6	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1– 3	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป หมายถึง ผ่าน

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
 ของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

ในฐานะของผู้เชี่ยวชาญ กรุณาแสดงความคิดเห็นที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเห็นว่าสอดคล้อง และหากท่านเห็นว่าควรปรับปรุงประการใด กรุณาเขียนความคิดเห็นในช่องขวามือ ซึ่งเกณฑ์การพิจารณามีดังนี้

- +1 หมายถึง ประเด็นที่น่าเสนอมีความสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ
- 0 หมายถึง ประเด็นที่น่าเสนอไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ
- 1 หมายถึง ประเด็นที่น่าเสนอไม่สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนน พิจารณา			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ด้านเนื้อหา					
1	เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว เข้าใจง่าย				
2	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน				
3	เนื้อหา มีความน่าสนใจทันสมัย				
4	ปริมาณเนื้อหาไม่มากเกินไป เหมาะสมกับระยะเวลา				
5	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน				
ด้านบรรยากาศ					
6	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม				
7	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ				
8	บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการ				

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	คะแนน พิจารณา			หมาย เหตุ
		+1	0	-1	
	เรียน				
9	บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม				
10	บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา และทำให้ผู้เรียน มีความสุขสนุกสนานในการเรียน ไม่น่าเบื่อ				
12	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มั่นใจในการใช้ ภาษาจีนในการสื่อสารมากขึ้น				
13	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและสามารถฝึก ทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้เป็นอย่างดี				
14	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาได้มาก ขึ้นและเร็วขึ้น				
15	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน				
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
16	การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนคิดว่าการเรียนภาษาจีนไม่ยาก เกินไปที่จะเรียนรู้				
17	การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และจำ เนื้อหาได้นานด้วย				
18	การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ภาษาจีน				
19	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากขึ้น				
20	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการ ทำงาน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของแบบสอบถามสภาพปัญหา บริบทและความต้องการในการนำการสื่อสารสารภาษาจีนเบื้องต้นมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการพิจารณา		
	ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2			คนที่ 3	
ตอนที่ 2	1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2	-1	+1	+1	0.333333	0.33	ใช้ไม่ได้
	3	+1	+1	0	0.666667	0.67	ใช้ได้
	4	0	+1	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
	5	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	6	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	7	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	8	+1	0	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
	9	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	10	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 3	11	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	12	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	13	+1	+1	0	0.666667	0.67	ใช้ได้
	14	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	15	+1	0	+1	0.666667	1.00	ใช้ได้
	16	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	17	0	+1	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
	18	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	19	0	+1	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
	20	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 4	21	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้
	22	+1	0	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
	23	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการพิจารณา			
	ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2			คนที่ 3		
ตอนที่ 5	24	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	25	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	26	+1	0	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้	
	27	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	28	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	29	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	30	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	31	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	32	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	33	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	34	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	35	+1	+1	+1	1.00	1.00	ใช้ได้	
	36	+1	+1	0	0.666667	0.67	ใช้ได้	
	37	+1	0	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้	
	38	+1	+1	0	0.666667	0.67	ใช้ได้	
	39	0	+1	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้	
	เฉลี่ย		0.846154	0.871795	0.897436	0.871795	0.87	ใช้ได้

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามสภาพปัญหา บริบท และความต้องการในการนำการสื่อสารสารภาษาจีนเบื้องต้นมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ยกเว้นข้อที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.33 ต่ำกว่า 0.5 ควรตัดทิ้ง ซึ่งข้ออื่น ๆ มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.5 โดยมีค่าเฉลี่ยค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.87 หมายถึง แบบสอบถามสภาพปัญหา บริบทและความต้องการในการนำการสื่อสารสารภาษาจีนเบื้องต้นมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ และมีความเหมาะสม

ตารางที่ 18 แสดงค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบมาตราประเมินค่า(Rating Scale)ของหลักสูตรฉบับร่างการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	1	2	3			
1. ความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการวัดและการประเมินผล	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สอดคล้องกับเนื้อหาและน่าสนใจ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สอดคล้องกับหลักการ และแนวปฏิบัติตามหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
7. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมสอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมสอดคล้องกับกิจกรรมตามหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
9. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีความน่าสนใจ และช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและ กิจกรรมมากขึ้น	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
10. เอกสารประกอบการฝึกอบรมมีเพียงพอ และมีคุณภาพเหมาะสม ตรงตามหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	1	2	3			
11. เอกสารประกอบการฝึกอบรมให้รายละเอียดของเนื้อหาและมีความชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
12. เอกสารประกอบการฝึกอบรมสะดวกต่อการใช้ปฏิบัติกิจกรรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
13. การวัดและการประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมตามหลักสูตร	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
14. การวัดและการประเมินผลมีความหลากหลายและสามารถใช้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทั่วถึง	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
15. สัดส่วนเวลาที่กำหนดในแต่ละเนื้อหาและกิจกรรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
16. เกณฑ์การจบหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
ผลรวม	4.81	5.00	5.00	4.94	0.11	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.11)

ตารางที่ 19 แสดงค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบมาตราประเมินค่า(Rating Scale)ของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ประเด็น	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1. ชื่อกิจกรรม	1.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.2	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ	2.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3. จุดประสงค์	3.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.3	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4. เนื้อหา	4.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.2	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.3	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.4	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
	4.5	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.92	0.00	มากที่สุด
5. การดำเนินกิจกรรม	5.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.2	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
	5.3	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.4	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.5	5.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
	5.6	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ประเด็น	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.89	0.00	มากที่สุด
6. แหล่งเรียนรู้ และสื่อประกอบ	6.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.2	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.3	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.4	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การวัดและการ ประเมินผล	7.1	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.2	5.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
	7.3	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.4	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.89	0.00	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย				4.95	0.09	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ประเด็น	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC		ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหา	1	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	3	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	4	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	5	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
		เฉลี่ย			1.00	0.00	
ด้าน บรรยากาศ	6	0	+1	+1	0.67	0.58	ใช้ได้
	7	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	8	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	9	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	10	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
		เฉลี่ย			0.93	0.12	
ด้าน กิจกรรม การเรียนรู้	11	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	12	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	13	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	14	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	15	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
		เฉลี่ย			1.00	0.00	
ด้าน ประโยชน์ที่ ได้รับ	16	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	17	0	+1	+1	0.67	0.58	ใช้ได้
	18	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
	19	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ประเด็น	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC		ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
	20	+1	+1	+1	1.00	0.00	ใช้ได้
		เฉลี่ย			0.93	0.12	
		รวม			0.97	0.06	

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.5 โดยมีค่าเฉลี่ยค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 หมายถึงแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้มีความสอดคล้อง สามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ

ตารางที่ 21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร
 ฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC		การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	0	1	0.666667	0.67	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
4	+1	0	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	0	0.666667	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
16	0	+1	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
18	+1	0	+1	0.666667	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
เฉลี่ย	0.95	0.85	0.95	0.916667	0.92	ใช้ได้

จากตารางที่ 21 พบว่า แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ของหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสาร
 ภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.92

แสดงว่า ข้อสอบฉบับนี้ใช้ได้ทุกข้อ

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้				แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้			
ข้อที่	p	r	คุณภาพข้อสอบ	ข้อที่	p	r	คุณภาพข้อสอบ
1	0.49	0.79	ใช้ได้	11	0.91	0.07	ใช้ไม่ได้
2	0.37	0.57	ใช้ได้	12	0.51	0.64	ใช้ได้
3	0.72	0.14	ใช้ไม่ได้	13	0.72	0.50	ใช้ได้
4	0.49	0.43	ใช้ได้	14	0.77	0.43	ใช้ได้
5	0.35	0.64	ใช้ได้	15	0.65	0.71	ใช้ได้
6	0.60	0.57	ใช้ได้	16	0.77	0.57	ใช้ได้
7	0.37	0.36	ใช้ได้	17	0.53	0.29	ใช้ได้
8	0.60	0.57	ใช้ได้	18	0.79	0.29	ใช้ได้
9	0.74	0.29	ใช้ได้	19	0.58	0.36	ใช้ได้
10	0.67	0.43	ใช้ได้	20	0.56	0.79	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ย	0.54	0.48	ใช้ได้	ค่าเฉลี่ย	0.68	0.47	ใช้ได้

จากตาราง พบว่า ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.84 และค่าความยากง่าย (p) โดยรวมเท่ากับ 0.61 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยรวมเท่ากับ 0.47 และได้ค่านวนหาข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 18 ข้อ ส่วนข้อที่ 3 และข้อที่ 11 ต้องตัดทิ้ง

ภาคผนวก จ
คำนำและโครงสร้างหลักสูตร

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เป็นหลักสูตรที่ได้จากการวิเคราะห์วิจัยทัศนัย หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระ การเรียนรู้ ด้วยการกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรและเวลาเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการ เขียน เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถสื่อสารและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้มากที่สุด

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาจีน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงสนใจ ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเป็นต้นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญในการส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสาร ซึ่ง หลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารที่ใช้ประกอบ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 กิจกรรม และใช้เวลาในการฝึกอบรม ทั้งหมด 20 ชั่วโมง โดยสามารถศึกษาได้จากตัวหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทุกภาษาย่อมมีความสำคัญต่อผู้ใช้และเจ้าของภาษา เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร สืบทอดวิธีการต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร การเล่าสืบทอดกันมา ภาษาจึงเป็นตัวนำสู่วัฒนธรรมที่ต้องมีการสืบทอดไม่ให้สูญหายไป ภาษาจึงมีความสำคัญในแง่ช่วยธำรงสังคมแสดงความเป็นปัจเจกบุคคล

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาจีน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม นำมาซึ่งมิตร มิตรและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาชนจีน คนที่เรียนรู้ภาษาจีนอย่างลึกซึ้ง สามารถใช้ภาษาจีนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสังคมจีนและวัฒนธรรมจีนแม้ว่าจะจะเป็นความสามารถในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้ดี จะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานในหน้าที่ ภาษาจีนที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทำให้นักเรียนที่เริ่มเรียนตั้งแต่เนิ่น ๆ ได้เปรียบ และ เป็นหนทางสู่ความสำเร็จ และยังสามารถนำไปสู่โอกาสที่ดีในชีวิตและหน้าที่การงานอีกด้วย เพราะว่่านักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง ได้เปรียบในแง่ของความคิดสร้างสรรค์ แก้ไขความยากต่าง ๆ ได้ดีกว่า และมักจะได้คะแนนสูงกว่าในการสอน ยิ่งพูดได้หลายภาษาเท่าไร ก็ยิ่งรู้จักผู้คนหลากหลายประเทศมากขึ้นเท่านั้น สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียน ชื่นชอบในวิถีของโลกกว้างและเป็นการเปิดใจเพื่อรับรู้สิ่งใหม่ ๆ ในอนาคตของตน

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะหรือความชำนาญการ เกิดทัศนคติและจริยธรรมที่ได้ในการทำงาน รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองได้ การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นความสามารถในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถที่จะนำความรู้ภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สามารถประยุกต์ใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดี มีหลักการสำคัญดังนี้

- 2.1 เป็นการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียน
- 2.2 เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ
- 2.3 เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ แสดงความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
- 2.4 เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมทั้งรายบุคคล และกลุ่ม เพื่อระดมความคิด อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ได้แนวคิดวิธีการที่มีความหมาย เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
- 2.5 เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติโดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน

3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มุ่งพัฒนานักเรียนผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการฝึกอบรม ดังนี้

- 3.1 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาจีน
- 3.2 มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดี
- 3.3 มีความรับผิดชอบ และใฝ่รู้ใฝ่เรียน

4. เนื้อหาของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำความรู้ภาษาจีนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรและระยะเวลาในการ ฝึกอบรมแต่ละกิจกรรมดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ระยะเวลา/ชั่วโมง
1	เปิดประตูสู่เมืองจีน	4
2	มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ	7
3	การแนะนำตัว	3
4	ครอบครัวของฉัน	3
5	สัมผัสวัฒนธรรมจีน	3
รวม		20

5. แนวทางในการใช้หลักสูตร

คำชี้แจง ให้วิทยากรศึกษารายละเอียดในคู่มือการใช้หลักสูตร ให้เข้าใจอย่างชัดเจน โดยเฉพาะบทบาทของผู้สอนหรือวิทยากร และชี้แจงบทบาทของเรียน ให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง

5.1 บทบาทวิทยากร

- 5.1.1 วางแผนเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกอบรม
- 5.1.2 ศึกษาคู่มือในการใช้หลักสูตรให้เข้าใจอย่างชัดเจน
- 5.1.3 อำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ
- 5.1.4 สร้างบรรยากาศและให้เกียรติผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข
- 5.1.5 วัดหรือประเมินผลระหว่างอบรมและหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม
- 5.1.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามปัญหาหรือข้อสงสัย
- 5.1.7 จัดกิจกรรมโดยมีความยืดหยุ่นด้านเวลาตามความเหมาะสม

5.2 บทบาทผู้เรียน

- 5.2.1 ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจ
- 5.2.2 เข้ารับการฝึกอบรมครบเวลาตามที่หลักสูตรกำหนด
- 5.2.3 มีความรับผิดชอบ และมีใฝ่รู้ใฝ่เรียน

6. แนวดำเนินการจัดกิจกรรม

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยเฉพาะมุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรม โดยมีรายละเอียดการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

- 6.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดผลการเรียนรู้ และสาระสำคัญเป็นเกณฑ์ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
- 6.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเวลาสามารถยืดหยุ่น ได้ตามความเหมาะสม
- 6.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบสอดแทรก ด้วยหลากหลายวิธีสอน เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือ(Cooperative Learning) โดยเทคนิคแบบต่อภาพ(Jigsaw) แบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) และแบบทีมแข่งขัน(Team Games Tournament: TGT) และวิธีสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) และวิธีสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning :PBL)

วิธีสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning :PBL) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดหัวข้อโครงงาน

ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของโครงงาน และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน ชี้แจงสาระสำคัญของบทเรียน และความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนอย่างคร่าว ๆ และชี้แจงกระบวนการเรียนรู้และหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นวางแผน

ผู้สอนอธิบายหรือสาธิตเนื้อหาหรือทักษะใหม่ โดยใช้สื่อและกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ประกอบพร้อมกับการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนวางแผน

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติตามแผน

ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ และเสริมแรงเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นติดตามและประเมินผล

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติภายใต้การกำกับของผู้สอน ซึ่งต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยใช้การชมเชยและบอกให้แก้ไขสิ่งที่ผิด โดยบอกว่าทำผิดหรือถูกและแก้ไขอย่างไร หรืออาจสอนหรืออธิบายใหม่

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปผล

ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับภายหลังการฝึก และควรให้มีการฝึกเป็นระยะ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ยังคงทน

รูปแบบวิธีสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning :PBL)

วิธีสอนแบบร่วมมือ(Cooperative Learning)

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เป็นที่ยอมรับและนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมตามระดับชั้นนั้นมีหลากหลายชนิด แต่ที่รู้จักและแพร่หลายมีดังต่อไปนี้

1.1 การเรียนเป็นทีม (Student Team Learning) เป็นการเรียนที่เน้นการเปรียบเทียบ ผลงานกลุ่มรวมทั้งความสำเร็จของสมาชิกแต่ละคน การเรียนเป็นทีมแบ่งออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

1.1.1 การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement division หรือ STAD)

1.1.2 การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือ TGT)

1.1.3 การเรียนเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI)

1.1.4 การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน (CIRC: Cooperative Integrated Reading and Composition)

1.2 ปริศนาความรู้ (Jigsaw) การเรียนแบบนี้เรียกว่าการเรียนแบบต่อชิ้นส่วน เป็นการเรียนที่พัฒนาขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกลุ่ม ๆ หนึ่งประมาณ 5-6 คนที่คละความสามารถและเพศ ได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเช่นเดียวกัน ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียนเรียนเนื้อหาวิชาจากตำรา เรียนโดยครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยตามจำนวนสมาชิกของกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนได้เนื้อหาที่ต่างกันแล้วไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ครูจะนำคะแนนทุกคนในกลุ่ม มารวมเป็นคะแนนกลุ่ม

1.3 การสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่ม (Group Investigation) เป็นกิจกรรมการเรียนที่นักเรียนจะทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยใช้การสืบค้นแบบร่วมมือ มีการอภิปรายเป็นกลุ่มรวมทั้งการวางแผนโครงการต่าง ๆ นักเรียนแบ่งกลุ่มกันเอง แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 2-6 คน หลังจากกลุ่มเลือกหัวข้อจากเรื่องที่จะเรียนแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะต้องฝึกทำความเข้าใจเป็นพิเศษ แล้วนำมารวมกันเป็นรายกลุ่ม จากนั้นก็จะเสนอผลงานแก่เพื่อนร่วมห้องถึงสิ่งที่ได้ค้นคว้า

1.4 การเรียนด้วยกัน (Learning Together) เป็นวิธีการเรียนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มคละความสามารถประกอบไปด้วยสมาชิกกลุ่มละ 3-4 คน เน้นการสร้างกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันจริง และเน้นการอภิปรายในกลุ่มว่าสมาชิกทำงานช่วยกันได้ดีถึงเพียงใด

2. ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้นที่ 1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน ครูอธิบาย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน ให้เข้าใจอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้ข้อมูลครูสอนหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เนื้อหาในบทเรียนที่นักเรียนจะต้องเรียน

ขั้นที่ 3 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการจัดกลุ่ม แนะนำทักษะในการทำงานกลุ่มและทักษะทางสังคม และสมาชิกได้รับมอบหมายบทบาทที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. บทบาทผู้กระตุ้น (Encourager) ดูแลให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
2. บทบาทผู้ชมเชย (Praisor) ช่วยทำให้สมาชิกมีความรู้สึกที่ดีโดยให้คำชม
3. บทบาทผู้ควบคุมการสนทนา (Gatekeeper) พยายามควบคุมการสนทนา

ให้เป็นไปได้ด้วยดี ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง และดำเนินไปสู่เป้าหมาย

4. บทบาทผู้ซักถาม (Question Commander) ช่วยซักถามคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความคิดกว้างขวาง

5. บทบาทผู้ตรวจสอบ (Checker) ตรวจสอบความเข้าใจเรื่องที่กำลังศึกษาและทำอยู่ แล้วสมาชิกทุกคนสามารถอธิบายได้เหมือน ๆ กัน

6. บทบาทผู้บันทึก (Recorder) บันทึกรายงานของกลุ่มในสิ่งที่อภิปราย และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

7. บทบาทผู้จัดอุปกรณ์ (Materials Monitor) จัดหาอุปกรณ์ที่ได้รับจากครูผู้สอน และให้ผู้เรียนส่งคืน

8. บทบาทผู้รักษาวินัย (Quiet Captain) ดูแลไม่ให้กลุ่มส่งเสียงรบกวนคนอื่น ในการที่ครูจะนำบทบาทสมาชิกมาใช้นั้นขึ้นอยู่กับดุลพินิจ เนื้อหา หรือลักษณะของงานต่าง ๆ ที่ให้ร่วมกันรับผิดชอบ ซึ่งผู้เรียนควรจะได้สลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันรับผิดชอบ

ขั้นที่ 4 ให้ความช่วยเหลือกลุ่มในการทำงานหรือการเรียนรู้ ครูจะต้องคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาที่สมาชิกในกลุ่มไม่สามารถช่วยได้ และเมื่อกำลังต้องการคำแนะนำช่วยเหลือจากครู

ขั้นที่ 5 ทดสอบ หลังจากเรียนบทเรียนหนึ่ง ๆ แล้วนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการทดสอบเพื่อที่จะได้รู้ว่า นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใด โดยนำคะแนนที่ได้มาคิดเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งจะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ขั้นที่ 6 ให้การเสริมแรง ครูแสดงการยอมรับในผลสำเร็จของนักเรียนและของกลุ่ม โดยการใช้คำพูดหรือรางวัล เพื่อสร้างกำลังใจแก่นักเรียนในแต่ละกลุ่ม

รูปแบบวิธีสอนแบบร่วมมือ(Cooperative Learning)

4. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและปฏิบัติจริง
5. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนจัดทำชิ้นงานเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

ในการดำเนินการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้และบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ตนกำลังจะเรียน
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ผู้สอนจะเกริ่นเข้าเรื่องโดยการโชว์รูปภาพหรือเล่าให้ผู้เรียนฟัง หลังจากนั้นจึงนำเสนอและอธิบายเนื้อหาทางภาษาอันเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสำหรับการนำไปใช้ในการสื่อสารโดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางด้านภาษา
3. ขั้นการฝึก (Practice) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา อีกทั้งยังเน้นความถูกต้อง และความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รวมถึงวิธีการใช้รูปแบบของภาษานั้น ๆ
4. ขั้นการนำไปใช้ (Transfer) ผู้สอนจะอธิบายการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกิจกรรม สถานการณ์จำลองและกิจกรรมช่องว่างของข้อมูลอย่างละเอียดให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองในขณะที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียน

ต้องการงานวิจัยที่สนับสนุนการใช้การสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูด และความรู้ด้านไวยากรณ์

1. ชั้นบอกวัตถุประสงค์

2. ชั้นนำเสนอเนื้อหา

3. ชั้นการฝึก

4. ชั้นการนำไปใช้

รูปแบบวิธีสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

7. แนวการดำเนินการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยเฉพาะมุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินฝึกอบรม ดังต่อไปนี้

7.1 ชั้นกระตุ้นให้ตระหนัก เป็นการนำเสนอปัญหาด้วยการใช้คำถาม การให้ตัวอย่าง สถานการณ์ การใช้สื่อวีดิทัศน์ รูปภาพกิจกรรมหรือสื่อประกอบต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีน ส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง

7.2 ชั้นรู้จักและเข้าใจ เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้จากกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรม การศึกษาจากใบความรู้และข้อมูลอื่น ๆ การฟังบรรยายจากวิทยากร การศึกษาจากสื่อวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงการศึกษาดูงานในแหล่งเรียนรู้แล้วให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้แสดงความรู้และความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ทั้งที่เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้จากกลุ่ม สรุปเป็นความคิดรวบยอดของตนเองและของกลุ่ม โดยใช้รูปแบบการสรุปความคิดรวบยอดในหลาย ๆ ลักษณะ เป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความมั่นใจที่จะนำความรู้ ความเข้าใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน

7.3 ชั้นเต็มใจพร้อมปฏิบัติ เป็นขั้นที่ดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนมีความเต็มใจและมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติการเรียนรู้ภาษาจีน รวมถึงเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้มีความเชื่อมั่นในตนเองต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันการ

วิเคราะห์วิจารณ์ ร่วมกันวางแผนในการจัดทำโครงการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น และทำให้ผู้เรียนได้มีความมั่นใจที่จะนำไปปฏิบัติสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดี

7.4 ชั้นพัฒนาสู่ชั้นเรียน เป็นชั้นที่ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากชั้นตอนทั้ง 3 ชั้นไปปฏิบัติจริงโดยการทดลองการปฏิบัติจริงต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดความมั่นใจที่จะแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติของตนเองที่มีต่อการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

8. แนวการวัดผลและการประเมินผล

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีน โดยเฉพาะมุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้การประเมินผลดังต่อไปนี้

8.1 การประเมินความรู้ ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8.2 การประเมินความสามารถในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการจัดทำแผนการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น โดยใช้แบบประเมินผลงานรายบุคคล แบบประเมินผลงานกลุ่ม แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แบบวัดปฏิบัติงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8.3 การประเมินความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีดังต่อไปนี้

- 9.1 แบบสำรวจความต้องการจำเป็นและบริบทการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
- 9.2 แบบประเมินหลักสูตรฉบับร่าง
- 9.3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
- 9.4 หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น
- 9.5 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผนรวม 20 ชั่วโมง
- 9.6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 9.7 แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
- 9.8 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น

10. เกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใช้เกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรมดังต่อไปนี้

- 10.1 ผู้เรียนตามเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด
- 10.2 ผู้เรียนมีคะแนนจากการทดสอบความรู้ ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้น คะแนนผ่านเก็ร้อยละ 70
- 10.3 ผู้เรียนมีคะแนนทักษะในการปฏิบัติการสื่อสารจากการประเมินผลงานทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่มคะแนนผ่านเก็ร้อยละ 70
- 10.4 ผู้เรียนมีคะแนนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คะแนนผ่านเก็ร้อยละ 70

11. การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้ระบบตัวเลข โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านที่ร้อยละ 70 จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่านเป็นระบบ ตามที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งแสดงตามตารางเกณฑ์การให้ระดับผลการเรียน ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	ความหมาย
4	80-100	ดีเยี่ยม
3.5	75-79	ดีมาก
3	70-74	ดี
2.5	65-69	ค่อนข้างดี
2	60-64	ปานกลาง
1.5	55-59	พอใช้
1	50-54	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	วิธีการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การจัดและประเมินผล		เวลา/ ชั่วโมง
						วิธีประเมิน	เครื่องมือ	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เป็ด ประยุทธ์ เมืองจีน	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีนได้	1. ประวัติศาสตร์อันยาวนานของสาธารณรัฐประชาชนจีน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ การเรียนแบบ ต่อภาพ (jigsaw)	<p>ขั้นที่ 1 แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเป็น 3 กลุ่ม</p> <p>ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาข้อมูลเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลที่ได้รับ</p> <p>ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน</p>	<p>ใบกิจกรรมที่ 1</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 2</p> <p>แบบทดสอบ</p>	<p>1. สอบ</p> <p>2. สังเกต</p> <p>3. ประเมิน</p>	<p>1. แบบทดสอบ</p> <p>2. แบบสังเกต</p> <p>3. แบบประเมิน</p>	ชั่วโมงที่ 1
	3. ผู้เรียนสามารถระบุจุดต่าง ๆ ของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้	3. ประเทศชาติ	<p>ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาข้อมูลเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>ขั้นที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>ขั้นที่ 8 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน</p>	<p>ใบกิจกรรมที่ 5</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 6</p>	<p>ใบกิจกรรมที่ 3</p>	ชั่วโมงที่ 3		
	4. ผู้เรียนสามารถนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้	4. แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจีน	<p>แบบทดสอบ</p> <p>และจัดทำต้นแบบของ กลุ่ม</p>	<p>ใบกิจกรรมที่ 7</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 8</p> <p>แบบทดสอบ</p>			<p>ใบกิจกรรมที่ 4</p>	ชั่วโมงที่ 4

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	วิธีการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล		เวลา/ชั่วโมง
						วิธีประเมิน	เครื่องมือ	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มาเรียนภาษาจีนกันเถอะ	1. ผู้เรียนสามารถออกเสียงตามหลักของสี่ทักอักษรจีน (พินอิน) และสามารถประสมเสียง อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความได้	1. สี่ทักอักษรจีน (พินอิน)	การจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนแบบUSTAD (Student teams – achievement divisions)	<p>ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน(class presentation)</p> <p>ผู้สอนนำเสนอข้อมูลโดยวิธีที่เหมาะสม เช่น ทบทวนสั้น ๆ ความรู้เดิม และชี้แจงจุดประสงค์</p> <p>ขั้นที่ 2 การทำงานกลุ่ม (team study)</p> <p>2.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนผลัดความสามารถต่างปานกลาง อ่อน</p> <p>2.2 แจกใบความรู้ตามกลุ่ม และให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันฝึกอ่านและทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียน</p> <p>ขั้นที่ 3 การทดสอบ(quizzes/Test)</p> <p>เมื่อครูสอนเสร็จทั้งหน่วยแล้ว ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียนโดยตนเอง</p> <p>4.การปรับปรุงคะแนน(individual improvement scores) เป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตน</p> <p>5. การตัดสินผลงานของกลุ่ม(team recognition)ให้พิจารณาผลรวมของการทำงานปรับปรุงคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>กำหนดระดับผลความสำเร็วดตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม</p>	<p>ใบกิจกรรมที่ 9</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 10</p>	<p>1. สอบ</p> <p>2. สังเกต</p> <p>3. ประเมิน</p>	<p>1. แบบทดสอบ</p> <p>2. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน</p> <p>3. แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงพินอิน</p> <p>4. แบบประเมินความสามารถในด้าน การเขียนตัวอักษรจีน</p>	<p>ชั่วโมงที่ 5-6</p> <p>ชั่วโมงที่ 7-11</p>
	2. ผู้เรียนสามารถเขียนตัวอักษรจีนโดยใช้เส้นขีดพื้นฐานเพิ่มเติมและหลักการเขียนอักษรจีนได้	2. ตัวอักษรจีน 2.1 เส้นขีดพื้นฐานของตัวอักษรจีน			<p>ใบกิจกรรมที่ 11</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 12</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 13</p> <p>ใบกิจกรรมที่ 14</p> <p>แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้ที่ 2</p>			

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	วิธีการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล		เวลา/ ชั่วโมง
						วิธีประเมิน	เครื่องมือ	
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การแนะนำตัว	1. ผู้เรียนสามารถบอกชื่อประเทศเป็นภาษาจีนได้ 2. ผู้เรียนสามารถบอกข้อมูลตนเองเกี่ยวกับประเทศที่มันได้ 3. ผู้เรียนสามารถบอกสัญชาติของตนเองได้	1. ประเทศ 2. ฉันทมาจากประเทศไทย	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมแข่งขัน (Team games tournament: TGT)	1. ชำนาญ ผู้สอนจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน 2. ชวนสอน ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิควิธีที่แนะนำสมทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน	ใบกิจกรรมที่ 15	1. สอบ 2. สังเกต 3. ประเมิน	1. แบบทดสอบ 2. แบบสังเกตพฤติกรรม 3. แบบประเมินระหว่างเรียน 4. แบบประเมินความสามารถในด้านภาษาจีน	ชั่วโมงที่ 12
				3. ชวนจัดทีมผู้สอนแบ่งผู้เรียนเข้ากลุ่ม โดยคอยช่วยนักเรียน 4-5 คน 4. ชวนจัดการแข่งขัน จัดทีมแข่งขันที่มีความสามารถใกล้เคียงกันมาร่วมแข่งขันกันตามรูปแบบ และให้คำคะแนนการแข่งขัน				ใบกิจกรรมที่ 16
				5. ชวนสรุปผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนทีม ทีมที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล	ใบกิจกรรมที่ 17			14
					ใบกิจกรรมที่ 18			

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	วิธีการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล		เวลา/ชั่วโมง	
						วิธีประเมิน	เครื่องมือ		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ครอบครัวของฉัน	1. ผู้เรียนสามารถบอกสมาชิกในครอบครัวได้	1. สมาชิกในครอบครัว	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบการเรียนแบบ CLT (Communicative language teaching)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชนบอแก้วตุลประสงค์ ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์สำหรับหน่วยนี้ และทบทวนความรู้เดิม 2. ชนนำเสนอเนื้อหา ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ และผู้สอนแนะนำเนื้อหาด้วยสื่อหลักหลาย 3. ชนการฝึกเรียนรู้ประโยค ตาม – ตอบ ผู้เรียนจับคู่สนทนาโดยใช้รูปประโยคที่ได้เรียน และนำเสนอนักห้องฝึกพูดรายบุคคลโดยเล่นแอมกลุ่ม 4. ชนการนำไปใช้ ผู้เรียนฝึกใช้รูปประโยคนอกห้องเรียน ผู้เรียนและวิทยากรช่วยกันสรุป 	ใบกิจกรรมที่ 19 ใบกิจกรรมที่ 20 ใบกิจกรรมที่ 21 ใบกิจกรรมที่ 22	1. สอบ	1. แบบทดสอบ	ชั่วโมงที่ 15	
	2. ผู้เรียนสามารถบอกอาชีพของคนในครอบครัว	2. อาชีพของคนในครอบครัว				2. สังเกต	2. แบบสังเกตพฤติกรรม		ชั่วโมงที่ 16
	3. ผู้เรียนสามารถบอกอาชีพในฝันของตนเองได้	3. อาชีพในฝัน				3. ประเมิน	3. แบบประเมินความสามรถ		
							4. แบบประเมินความสามรถ		
							ในด้านการฟัง และการพูด		
							ภาษาจีน		
							4. แบบประเมินความสามรถ		
							ในด้านการอ่าน		
							และกรเขียน		
							ภาษาจีน		

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	DAI YUNLI
วัน เดือน ปี เกิด	24 APRIL 1990
สถานที่เกิด	Yunnan Province China
วุฒิการศึกษา	Qijing Normal University
ที่อยู่ปัจจุบัน	Longchuan Town, Nanhua County, CHuxiong Yi Autonomous Prefecture, Yunnan Province, China.

